

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Bakalářská práce

2021

Jan Vaculík

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Komparace aplikovaných politik a přístupů ve vybraných amerických městech v kontextu městské kriminality

Bakalářská práce

Autor práce: Jan Vaculík

Studijní obor: Politologie

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Dopieralla

Rok obhajoby: 2021

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 4. 5. 2021 Jan Vaculík

Bibliografický záznam

VACULÍK, Jan. *Komparace aplikovaných politik a přístupů ve vybraných amerických městech v kontextu městské kriminality*. Praha, 2021. 59 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií, Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jakub Dopieralla

Rozsah práce: 88 862 znaků (včetně mezer)

Abstrakt

Bakalářská práce „Komparace aplikovaných politik a přístupů ve vybraných amerických městech v kontextu městské kriminality” se bude zabývat veřejnými politikami věnující se problematice městské kriminality ve vybraných amerických městech. Hlavní částí práce bude přiblížení situace v každém městě včetně implementace jednotlivých politik v daných městských oblastech a poté jejich následná komparace. V rámci každého města budou zpracována tři témata. Prvním bude nastínění historie v kontextu problematiky. Následná hlavní část v rámci každého města se bude zabývat již konkrétními politikami a jejich výsledky. Finální částí bude zpracování politického kontextu. Cílem následné komparace budou výsledky daných strategií napříč vymezenými městy společně s dopady a vlivem jednotlivých politik na pokles kriminality. Komparace bude také obsahovat celkové srovnání daných politik a jejich důsledky.

Abstract

The bachelor thesis "Comparison of applied policies and approaches in selected American cities in the context of urban crime" will deal with public policies addressing the issue of urban crime in selected American cities. The main part of the work will be an overview of the situation in each city, including the implementation of individual policies in the given urban areas and then their subsequent comparison. Within each city, three topics will be covered. The first will be an outline of history in the context of the issue. The subsequent main part within each city will deal with specific policies and their results. The final part will be devoted to the elaboration of the political context. The objectives of the subsequent comparison will be the results of the strategies across the defined cities, together with the impacts and influence of individual policies on the decline in crime. The comparison will also include an overall comparison of the policies and their implications.

Klíčová slova

městská kriminalita, veřejné politiky, Baltimore, New York City, Chicago

Keywords

urban crime, public policy, Baltimore, New York City, Chicago

Title/název práce

Comparison of applied policies and approaches in selected American cities in the context of urban crime

Poděkování

Chtěl bych poděkovat vedoucímu své bakalářské práce Mgr. Jakubu Dopieralovi za pomoc při psaní této práce a za jeho podnětné připomínky.

Obsah

Úvod	1
1. Metodologie, konceptualizace	2
2. Městská kriminalita	5
2.1. Drogy jako rizikový faktor	6
2.2. Faktory ovlivňující vznik rizikových oblastí	8
2.3. Veřejné politiky	10
3. Chicago	13
3.1. Historie v kontextu kriminality	13
3.2. Violence Reduction Strategy	15
3.3. CureViolence	17
3.4. Porovnání CureViolence s VRS/PSN	19
3.5. Politický kontext	20
4. New York City	23
4.1. Historie v kontextu kriminality	23
4.2. Broken windows	25
4.3. Stop and Frisk	27
4.4. CureViolence	29
4.5. Politický kontext	30
5. Baltimore	34
5.1. Historie v kontextu kriminality	34
5.2. Broken windows	35
5.3. Safe Streets	37
5.4. Politický kontext	39
6. Komparace	41
Závěr	46
Summary	48
Zdroje	49

Úvod

Problematika městské kriminality je ve Spojených státech amerických dlouhodobým negativním společenským fenoménem. I přes celkové mediální zvýraznění problému v průběhu let se však tento problém stále nedaří uspokojivě řešit. V mnoha městech je obtížné dostat situaci pod kontrolu a zločin má zde v posledních letech dokonce i vzestupné tendence.

Vybrané téma není v české akademické sféře z pohledu politologie či veřejné politiky příliš zpracované. Neexistuje tedy ani mnoho odborných prací, které by se touto problematikou zabývaly. Co se týče této konkrétní bakalářské práce, tak její téma je v akademickém kontextu velmi ojedinělé a od ostatních prací se odlišuje rozsahem komparace a její konkrétností.

Tato práce bude zaměřená na městskou kriminalitu a zkoumány budou pouze opatření a politiky pocházející z komunálních či státních administrativ. Právě oblast veřejné politiky, která bude obsahovat deskripci a zkoumání jednotlivých politik věnujících se městské kriminalitě a jejich aplikaci, bude klíčovou částí společně s následnou komparací získaných poznatků. Hlavním předpokladem a zkoumanou tezí bude zda se ukážou efektivnější a účinnější mírnější komunitní opatření, využívající sociální pracovníky a lokální příslušníky policie než tvrdší opatření represivnějšího rázu. Tento předpoklad bude zkoumán na úrovni zkoumaných měst a to jak jednotlivě v rámci jednotlivého města, tak dohromady v rámci všech tří měst.

Co se týče politického, respektive politologického aspektu práce, tak v rámci jednotlivých měst se pokusím přiblížit vliv jednotlivých politik či situace ohledně kriminality na politickou scénu a její aktéry. Práce tak bude zahrnovat především výroky a vyjádření ve spojitosti s kriminalitou či danou strategií.

Jak již bylo řečeno, toto téma není v kontextu české politologie podrobněji zpracováno, proto se nabízí využít této možnosti a pokusit se přispět rozšířit portfolio akademických publikací o možné nové poznatky v této oblasti.

1. Metodologie, konceptualizace

Bakalářská práce je rozdělena do tří částí. V první části se pokusím obecně přiblížit městskou kriminalitu jako takovou včetně ovlivňujících faktorů. Dále se v této části objeví obecná teoretická deskripce veřejných politik, které se problematikou městské kriminality zabývají. Tato část by měla sloužit jako první kapitola celé práce.

Následující část se již bude věnovat konkrétním městům. Pro výběr měst, kterými se budu v rámci bakalářské práce zabývat, jsem zvolil jako zdroj portál americanviolence.org, který statisticky analyzuje počty vražd na území USA. Projekt AmericanViolence.org shromažďuje data a informace z mnoha různých zdrojů. Mezi hlavní zdroje patří *F.B.I.'s Uniform Crime Reports for Murder and Non-negligent Manslaughter*, společně s *Gun Violence Archive*. Dále portál využívá lokální data z konkrétních měst, která porovnává s daty *F.B.I.'s Preliminary Semiannual Uniform Crime Reports* či *Major Cities Chiefs Association Violent Crime Survey* za účelem dosažení co nejkvalitnějších statistických výsledků. Za projektem stojí tým akademických pracovníků na Princeton University v čele s Patrickem Sharkeyem. Cílem projektu je poskytnout přesná data vztahující se k vraždám a střelbě v 99 největších amerických městech.¹

V rámci těchto dat jsem zvolil celkový počet vražd za uplynulých 5 let (2014-2019). Na prvních třech pozicích se umístila města Chicago, New York City a Baltimore, která jsem si tak vybral ke zkoumání. Klíčovým faktorem pro výběr těchto časových kritérií byl důraz na aktuálnost problému v daném městě společně s dlouhodobějším trváním problematiky v daném městě. Tato kritéria společně s daným časovým vymezením byla zvolena z důvodu zamezení zkoumání měst, kde mohla kriminalita z různých důvodů krátkodobě vzrůst či naopak, kde byla kriminalita historicky problémem, ale v posledních letech již není takovým problémem. Cílem bylo tedy vybrat města, kde je kriminalita dlouhodobějším, přetrvávajícím jevem. Příkladem pro vysvětlení této

¹ Data and Methods. AmericanViolence.org [online]. [cit. 2021-5-1]. Dostupné z: <https://www.americanviolence.org/cities?>

[compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=last5Years](https://www.americanviolence.org/cities?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=last5Years)

dále též:

About. AmericanViolence.org [online]. [cit. 2021-5-1]. Dostupné z: <https://www.americanviolence.org/about?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2019-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=custom>

metody může být město Los Angeles. To se mezi lety 1990-2010 umisťovalo na třetí pozici v počtu celkových vražd, nicméně za uplynulou dekádu se propadlo o několik pozic níže, což indikuje, že zde problém ztrácí na intenzitě. Kritérium, týkající se dlouhodobosti této problematiky potvrzují data, kde všechna tři vybraná města se od roku 1990 umisťují v první desítce. Chicago a New York City se od roku 1990 pohybují na prvních příčkách, přičemž v případě New York City můžeme vidět lehce sestupný trend v posledních letech. Případ Baltimoru má opačnou tendenci, kdy opětovný nárůst a posun do první trojice měst s nejvyšším počtem vražd můžeme pozorovat až v posledních několika letech. Právě tedy kvůli zmíněné aktuálnosti společně s určitou stabilitou existence problému byl zvolen horizont posledních pěti let.

Hlavní částí této bakalářské práce budou kapitoly věnující se jednotlivým vybraným městům a především veřejným politikám, které zde byly aplikovány na městskou kriminalitu. Jednotlivá města budou sloužit jako jednotlivé kapitoly.

Každá kapitola bude začínat obecným vhladem do historie a vývoje tamní kriminality pomocí například statistický dat, aby přiblížila čtenáři situaci ve které se město nacházelo a v současné době nachází. Následující podkapitoly se budou zabývat hlavní částí, kterou jsou jednotlivé politiky a opatření mající za cíl redukcii kriminality. Každá jednotlivá politika bude rozebrána nejdříve z teoretické části, tedy jaký je její cíl a jakým způsobem se ho bude snažit dosáhnout, původ dané strategie a také popis aktérů, kteří mají za cíl politiku vykonávat. Poté bude následovat shrnující část, která se bude věnovat závěrům, dosaženým výsledkům a důsledkům aplikace dané politiky či strategie. Poslední částí těchto kapitol bude zmiňovaný politický kontext, respektive vliv kriminality či určitých politik na politickou scénu daného města. Tato podkapitola bude primárně čerpat z novinových článků a výroků vztahujících se k problematice kriminality. Celkově se jedná o doplňující prvek, který poslouží jako jakési sociálně-politické dokreslení celé situace okolo kriminality.

Navazující kapitolou bude shrnující komparace, která bude zahrnovat doposud provedené konkrétní komparace společně s těmi, které budou celkově porovnávat výsledky před a po uplatnění politik. Komparace budou probíhat mezi sledovanými třemi městy. Časová osa bude přizpůsobená zahrnutým politikám, tudíž se nejedná o hlavní kritérium komparace. Co se týče kritérií komparace, tak se budou porovnávat hodnoty vražd a střelby ve vymezených městských oblastech v rámci konkrétní politiky. Tato získaná data se porovnájí mezi jednotlivými městy a následně se zanalyzují a definují společné a rozdílné prvky.

Posledním předmětem komparace budou tvrdší, represivnější strategie společně s mírnějšími, komunitně orientovanými přístupy. Oba dva typy politik budou srovnávány jak v

kontextu jednotlivých měst, tak z celkového pohledu při zahrnutí všech tří zkoumaných měst. Tato část komparace se zaměří na dopady jednotlivých přístupů na zkoumaná kritéria a na situaci v kontextu kriminality.

2. Městská kriminalita

Městská kriminalita je stále jedním z výrazných problémů USA, který i přes novodobý pokles přetrvává. Za vrchol tohoto nárůstu kriminality je označováno období od 70. let až do první půlky 90. let, od kdy začala kriminalita v USA klesat, a to jak závažné trestné činnosti jako vloupání, znásilnění, loupeže, vraždy či ozbrojené přepadení, tak i ty nenásilného typu.

V již zmiňovaném vrcholu městské kriminality začala federální vláda uplatňovat tvrdá opatření k jejímu omezení. V 80. letech byla vyhlášena „válka proti drogám“, která s sebou nesla zpřísnující zákony v oblasti justice a postihování trestných činů („*The Comprehensive Crime Control Act*“, „*Anti-Drug Abuse Act*“). Pro upřesnění je vhodné vymezit rozdíly mezi federální a státní kriminalitou. Mezi federální kriminalitu spadají zločiny spáchané na federální půdě (národní parky, federální budovy atd.), zločiny překračující hranice jednoho státu (např. pašování drog či ilegální obchod se zbraněmi) nebo zločiny spojené s ilegální migrací.² Pro státní zločiny je naopak specifické jejich lokální ohraničení. Obecně se tedy většinou jedná o vraždy, přepadení, krádeže atd.³ Nicméně tyto hranice nejsou pevně dané a mohou existovat „státní“ zločiny, které mohou být kvalifikovány jako federální, pakliže naplní určité podmínky. Dále také došlo k rozšíření výstavby nových vězeňských prostor, jejichž kapacita se mezi lety 1970-1990 zvedla trojnásobně.⁴

V průběhu 90. let došlo k neočekávanému, prudkému snížení násilných trestných činů. Steven Levitt zpracoval výzkum na potenciální příčiny tohoto poklesu. Z toho vyplývá, že pokles byl obecný a zasáhl všechny skupiny a oblasti, přičemž nejvyšší byl pokles ve velkých městech nad 250 tisíc obyvatel. Důvody, které Levitt ve svých závěrech uvádí, jsou zvýšení počtu policejních hlídek, nárůst naplnění věznic a upadající epidemie konzumace cracku. Dále ještě uvádí jako jeden z důvodů legalizaci potratů, nicméně toto tvrzení se ukázalo jako diskutabilní, jelikož nebylo uznáno všemi ostatními experty z oboru.⁵ Ve své studii se této problematice věnoval Ted Joyce, který došel k závěru, že k poklesu kriminality došlo z jiných důvodů (především útlum

² WESTON, Seth. State Vs. Federal Criminal Charges: Why You Should Know The Difference [online]. Mar 15, 2020 [cit. 2021-4-24]. Dostupné z: <https://scwestonlaw.com/difference-state-federal-criminal-charges/>

³ The Difference Between Federal Crimes and State Crimes [online]. [cit. 2021-4-24]. Dostupné z: <https://tarltonpolk.com/federal-vs-state/>

⁴ DRYDEN WITTE, Anne. Urban Crime: Issues and Policies. Housing Policy Debate [online]. Fannie Mae Foundation, 1996, 732 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: https://www.innovations.harvard.edu/sites/default/files/hpd_0704_witte.pdf

⁵ COOK, Philip J. ASSESSING URBAN CRIME AND ITS CONTROL: AN OVERVIEW [online]. February 2008, 7 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.nber.org/papers/w13781.pdf>

konzumace cracku po opadnutí crackové epidemie), než z důvodu liberalizace potratů.⁶ Dalšími autory oponující Levittovu tezi byli také John Lott a John Whitley ve svém článku.⁷

Částečně překvapujícím zjištěním bylo, že snížení kriminality nemusí být svázáno se změnou či zlepšením socioekonomické situace v oblastech zdroje kriminality. Celkové snížení kriminality se také týkalo skupiny mladistvých především z minoritních komunit, které začalo v půlce 80. let a svého vrcholu dosáhlo okolo roku 1993-1994.⁸ Tento prudký nárůst kriminality v daném období demonstrují data, která hovoří o 60% nárůstu zadržených mladistvých pod 18 let za vraždu či zabití z nedbalosti mezi lety 1981 a 1990. V roce 1990 byl podíl mladistvých pod 18 let na celkovém počtu vražd 14 %. Celkově pak ve stejném roce tvořila skupina lidí mezi 16-34 lety 70 % všech zatčených.⁹

2.1. Drogy jako rizikový faktor

Výrazným prvkem, který má vliv na celkovou situaci v městech v kontextu kriminality jsou drogy. Ze sociálního hlediska vytvářejí potenciální problém již tím, že jejich užívání snižuje motivaci a schopnost konzumenta najít si práci, ve které může vydržet delší dobu.¹⁰

Dalším faktorem je finanční náročnost užívání drog, která společně s předchozím bodem vytváří podhoubí pro možnou budoucí kriminální aktivitu, včetně té násilné. K té může například docházet, pakliže je při obchodu jedna strana nespokojená, a jelikož se jedná o nelegální obchod, tak se nelze dožadovat právní odpovědnosti a postihnutelnosti. Z toho vzniká důsledek, kdy je nespokojená strana obchodu odkázána řešením sama na sebe, z čehož pramení vyšší pravděpodobnost řešení sporu násilnými prostředky. Často tak dochází k násilným činům na územích, kde probíhá distribuce drog. Z toho vyplývá, že i nelegální prodej mírných drog, jakou je například marihuana, může vést k rozvoji násilných trestných činností a zhoršování životních podmínek v dané lokalitě.¹¹

⁶ JOYCE, Ted. Did Legalized Abortion Lower Crime? *The Journal of Human Resources* [online]. 2004, 39(1) [cit. 2021-4-24]. ISSN 0022166X. Dostupné z: doi:10.2307/3559003

⁷ Lott, John R. and Whitley, John E, *Abortion and Crime: Unwanted Children and Out-of-Wedlock Births* (April 30, 2001). Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=270126> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.270126>

⁸ COOK, Philip J. Op. cit., s. 7

⁹ DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 732

¹⁰ Tamtéž, s. 733-735

¹¹ Tamtéž, s. 733-735

Problematika drog je úzce spjata s městy a jejich předměstími, kde je poptávka největší. S mírou poptávky souvisí také další způsob možného vzniku násilí a tím je konkurence mezi jednotlivými prodejci. Závažnost tohoto typu kriminality se vztahuje i na sociální skladbu obyvatelstva. Tam, kde většinu zastupují mladí muži s nižším vzděláním a s tím spojenou horší možností pracovního uplatnění, vzniká situace, kdy tento způsob představuje rychle, byť riskantně, vydělané peníze. Samotní drogoví prodejci přitom nemusí představovat hlavní riziko původu násilné kriminality. Jak ukazuje zpráva od Reutera, MacCouna a Murphyho z roku 1990¹², tak 1/4 prodejců drog se podílela na majetkové trestné činnosti a pouze 3 % se podílely na násilné trestné činnosti. Dále také tato zpráva vyhodnotila nízké riziko utrpění zranění či zabití drogových dealerů. Naopak šance na zatčení a odsouzení byla 22 %.¹³

Při hledání možných řešení je nejdříve nutné započíst dopad, který může mít vyřešení tohoto problému na celkovou městskou kriminalitu a také která politika či opatření se může tomuto cíli nejvíce přiblížit. Dále je podstatné si uvědomit, že poptávka po zakázaných substancích byla, je a s určitou pravděpodobností přetrvá i do budoucna. S tímto vědomím se nabízejí pouze částečné možnosti, které umožňují lépe tento trh a jeho dopady kontrolovat.¹⁴

Tyto možnosti můžeme rozdělit do dvou skupin a to na daňová a restriktivní opatření. Co se týče daňových opatření, tak zde je situace následovná a to, že legální a běžně užívané látky, jakými jsou tabák či alkohol, jsou zatíženy spotřební daní, naopak léky na předpis či volně prodejné léky, které mohou být využívány k výrobě drog či přímo ke spotřebě, nemají žádné speciální daňové opatření. Stejně na tom jsou samozřejmě také ilegální drogy, které žádné dani nepodléhají.¹⁵

Výjimku tvořil v tomto ohledu stát Tennessee, který v roce 2005 schválil tzv. „Crack tax“, kdy si jednotliví drogoví prodejci museli anonymně zaplatit státnímu finančnímu úřadu za známku.¹⁶ Když tuto známku nepředložili při zatčení, tak jim k obvinění byl připočítán daňový únik. Toto atypické opatření bylo však zrušeno soudem v roce 2009 z důvodu protiústavnosti.¹⁷

¹² REUTER, Peter, Robert J. MACCOUN a Patrick MURPHY. Money from Crime: A Study of the Economics of Drug Dealing in Washington, D.C. The RAND Corporation, 1990, 194 s. ISBN 0-8330-1069-7.

¹³ Tamtéž, s. 733-735

¹⁴ Tamtéž, s. 733-735

¹⁵ Tamtéž, s. 733-735

¹⁶ Court: Taxing Illegal Drugs Is Unconstitutional [online]. [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20120131141658/http://www.newschannel5.com/story/7044396/court-taxing-illegal-drugs-is-unconstitutional>

¹⁷ Tennessee's Crack Tax Brings in \$2 Million from Compliant Criminals [online]. October 31, 2009 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.voanews.com/archive/tennessees-crack-tax-brings-2-million-compliant-criminals>

Co se týče restriktivních opatření, tak legální návykové látky podléhají určitým omezením. Alkohol a tabák věkovým, k lékům je zase potřeba předpis. Některé nelegální drogy, jako například marihuana, jsou dekriminlizované v oblasti konzumace, nicméně nelegální je pouze jejich prodej. U tvrdších drog je nelegální jak konzumace, tak i jejich prodej. Další oblasti opatření jsou jak úplná či částečná legalizace, tak naopak tvrdý přístup postihování přečinů spojených s drogami ve stylu nulové tolerance.¹⁸ Některé americké státy marihuanu již legalizovaly.

2.2. Faktory ovlivňující vznik rizikových oblastí

Pokles hodnoty nemovitostí je dalším faktorem v oblasti městské kriminality, jehož dopady na jednotlivé čtvrti a oblasti mohou být výrazné. Důvody, které mohou tento jev způsobit jsou mimo jiné zvýšená násilná trestná činnost nebo zvýšená distribuce ilegálních drog v dané oblasti. V tomto důsledku se následně do opuštěných a levných nemovitostí často stěhují zločinci, delikventi, a lidé s kriminální minulostí, u kterých je tendence vykazovat kriminální aktivitu vyšší. Tímto se vytváří spirála, která poměry v určité oblasti výrazně zhoršuje.

Jevem, který na tento reaguje, je poptávka lidí po bezpečném bydlení, což je reflektováno nárůstem oblíbenosti bydlení v tzv. „*gated communities*” či bydlení se soukromou ostrahou.¹⁹ Právě působení soukromých ostrah a bezpečnostních agentur je také součástí opatření, která mohou mít vliv na městskou kriminalitu. Počet lidí pracujících v tomto odvětví se totiž blíží počtu policistů. Toto odvětví v sobě zahrnuje množství služeb jako například: strážní a pořádkové služby, ostrahu, alarmová zabezpečení domů, soukromé detektivy atd.²⁰

Situace, kdy soukromé bezpečnostní služby zasahují do problematiky kriminality jsou dvojího typu. První nastává, když jsou agentury najímány soukromými podniky, kde se v mnoha případech, jako je například krádež jednoho ze zaměstnanců v daném podniku, starají o kompletní vyřešení situace. Čin pak není ani nahlášen policii. To se většinou týká nenásilných trestných činů jako krádež či finanční podvod. Soukromé bezpečnostní služby tímto přispívají k nízkému počtu nahlášených trestných činů (viz níže). Druhá situace je spojená se strážnými a pořádkovými bezpečnostními službami, jejichž cílem je nedopustit, aby se trestný čin stal na území nebo osobám, které mají v popisu práce chránit. To nese za následek přenesení zločinu na jiná místa. Zároveň se tím celkově snižuje počet příležitostí ke spáchání trestného činu.²¹

¹⁸ DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 733-735

¹⁹ Tamtéž, s. 736-737

²⁰ COOK, Philip J. Op. cit., s. 20

²¹ Court: Taxing Illegal Drugs Is Unconstitutional [online]. Op. cit.

Jedním z následků výše zmiňovaného procesu může být i vznik tzv. „ghett”. Tímto termínem bývá označována čtvrť či oblast, ve které žijí převážně lidé stejné rasy, etnika či původu. Tyto oblasti se vyznačují především vyšší mírou chudoby a nezaměstnanosti, což přináší důsledky ve formě vysoké míry kriminality, která je spojená s hojným výskytem drog a s tím spojené distribuce. V některých horších případech je dokonce černá či šedá ekonomika v ghettech významnější než ta legální. Podmínky ke vzniku kriminálního prostředí posiluje většinou skeptický vztah ke státním institucím a následné uzavírání komunity do sebe.²²

Za tímto stavem stojí mnoho různých faktorů. Jedním z nich je nedostatečná kvalita tradičního vzdělávání, která mladé lidi nedokáže dostatečně připravit na moderní trh práce, který vyžaduje flexibilitu a schopnost rychle se adaptovat na nové požadavky.²³

Významným nedostatkem jsou pro mladistvé v těchto oblastech respektované autority, které by sloužily jako pozitivní vzor. Dále chybí přísnější dohled rodičů a jejich bližší vztah. Tomu dost často přispívá neúplnost rodin, kdy matka musí často sama pečovat o velký počet dětí, kvůli čemuž se jednotlivému dítěti nemusí dostávat dostatečné pozornosti.²⁴

Volnočasových aktivit se zde také nedostává v dostatečné míře a tak trávení času v ulicích může mnohdy být jedinou zábavou, která navíc mladistvým nabízí možnost pololegálního či nelegálního způsobu vydělání peněz. Tzv. „*underground economy*” v sobě zahrnuje jak zmiňovaný černý, tak šedý trh ekonomiky.²⁵

Šedý trh se vyznačuje obchodováním legálních produktů či poskytováním legálních služeb, avšak tyto ekonomické subjekty nemají například platnou registrační známku, licenci nebo neodvádějí správně daně. V případě „ghett” se může jednat o činnosti typu výroby textilu, který na černo zaměstnává ilegální imigranty (časté případy asiátů či lidí z Latinské ameriky) nebo různých menších živností, které nemají licence jako například kadeřníci apod. Vyšší výskyt těchto činností je způsoben poptávkou po levnějších službách a produktech, což je způsobeno již zmíněnou vyšší chudobou. Druhotným důvodem je i částečná neochota legálně podnikajícím subjektům působit v těchto rizikovějších oblastech.²⁶

²² DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 737-738

²³ Tamtéž, s. 733-735

²⁴ Tamtéž, s. 733-735

²⁵ Tamtéž, s. 733-735

²⁶ Tamtéž, s. 733-735

V případě černého trhu se jedná často o nelegální činnosti typu prostituce, padělaní a především obchod s drogami. Ten je velmi úzce propojen s činností místních gangů. Vztah mezi gangy a čtvrtěmi, respektive jejich komunitou, bývá různorodý.²⁷

Etnografická studie z roku 1991²⁸ došla k závěru, že mezi gangy a komunitou může docházet k fungujícímu vztahu, kdy si jednotlivé strany mohou navzájem vypomáhat. Gangy poskytují finanční podporu místním podnikům a dále mají kontrolu nad různými druhy zločinů v dané oblasti, čímž chrání místní obyvatele. Místní komunita jim na oplátku poskytuje útočiště tím, že je zařazuje jako součást své komunity čímž je částečně chrání před úřady a policií. Častým jevem je pak absence hlášení méně závažných trestných činů jakými jsou majetková trestná činnost nebo i závažnější násilné činy, pakliže nemají fatální následky. Ve většině případů jsou policii hlášeny pouze vraždy. S tím je také spojena častá neochota vypovídat o násilných trestných činech, které se v jejich oblasti stanou, čímž se úsilí potírat kriminalitu komplikuje.²⁹

Možní vypovídající svědci se totiž vystavují možným problémům či dokonce riziku odplaty a fyzického násilí. Programy na kompenzaci obětí nabízí určité finanční náhrady v případě, že čin nahlásí. Dále existuje i možnost ochrany svědků, nicméně zdroje pro tuto službu jsou velmi omezené, tudíž jisté navýšení by mohlo pomoci v rámci problematiky. Koordinátoři svědků, kteří působí na soudech, zase mohou pomoci svědkům s orientací při soudním procesu.³⁰

2.3. Veřejné politiky

Veřejné politiky věnující se městské kriminalitě by se daly rozdělit do dvou kategorií.

První kategorií jsou sociální politiky, které se zabývají například problematikami léčby drogových závislostí, sociální péče o děti či zaměstnaností. Všechny tyto problematiky mohou mít přímý či nepřímý vliv na městskou kriminalitu. Druhá kategorie obsahuje politiky v oblasti trestního práva, jejichž cílem je kriminalitě předcházet či ji následně trestat.

Co se týče sociálních politik, které mohou mít pozitivní dopad na snížení kriminality, tak se jedná především o podporu aktivit, které mohou zaměstnat potenciální pachatele trestných činů. Za tyto aktivity se řadí podpora a poskytování pracovních příležitostí a vzdělání v rámci školních programů. Právě role škol může být velmi důležitá. Výzkumy ukázaly, že strukturované, komunitně

²⁷ Tamtéž, s. 733-735

²⁸ JANKOWSKI, MARTÍN SÁNCHEZ. *Islands in the Street: Gangs and American Urban Society*. University of California Press, 1991. *JSTOR*, www.jstor.org/stable/10.1525/j.ctt1ppdz1. Accessed 1 Apr. 2021.

²⁹ DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 733-735

³⁰ COOK, Philip J. Op. cit., s. 22-23

orientované školy s hodnotovým založením mohou zlepšit efektivitu vzdělávání a snížit úroveň kriminality mladistvých.³¹ Program Job Corps, financovaný ministerstvem práce Spojených států, poskytuje mladistvým mezi 16-24 lety bezplatné vzdělávání a přípravu k získání dobrých pracovních pozic. Tento program pomohl výrazně snížit kriminální zapojení mladistvých, kteří se tohoto programu účastnili.³² Obecně je tato forma podpory cílena především na mladé muže z menšin, kde je tendence k vtažení do kriminálního prostředí vyšší kvůli vlivu socio-ekonomické situace v oblastech, kde žijí (ghetta). Dále programy zaměřené na podporu mladých rodin a dětí mohou pomoci ke snížení kriminality.³³

Politiky v oblasti trestního práva, které se zabývají touto problematikou, a které vycházejí z policejních zdrojů a policejních opatření mohou mít také určitý efekt v boji s kriminalitou. Tento efekt nicméně není tolik významný. Výsledky, plynoucí z umístění delikventů do vězeňských zařízení, totiž záleží nejen na úspěšnosti vyřešení případu a zatknutí pachatelů, ale také na míře a rychlosti se kterou jejich místa nahradí noví pachatelé.³⁴

Mezi policejní opatření, která mohou pomoci s kriminalitou se řadí brzké či okamžité zadržení pachatele po spáchání trestného činu. To má za následek větší odstrašující účinek než chycení pachatel po delší době, kdy se také navíc snižuje celková šance na dopadení.³⁵

Dalším opatřením je tzv. „*community policing*” v rizikových čtvrtích. Jedná se o souhrn policejních přístupů, kdy policie působí v dané lokalitě a snaží se identifikovat potenciální problémy a rizika, které se zde nacházejí a následně se jim snažit předcházet. To se v praxi uskutečňuje prostřednictvím policistů, kteří bydlí či dlouhodobě působí v dané čtvrti, aby se pokusili navázat s obyvateli určitý bližší kontakt a tím i částečně převzali vlastní zodpovědnost za situaci v oblasti.³⁶

³¹ DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 738-739

³² U.S. DEPARTMENT OF LABOR: Job Corps [online]. [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.dol.gov/general/topic/training/jobcorps>

dále též

DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 739

³³ DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 739

³⁴ Tamtéž, s. 733-735

³⁵ Tamtéž, s. 733-735

³⁶ VESELÁ, Michaela. Community Policing [online]. [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/community-policing.aspx>

dále též

JAYACHANDRAN, Thejasa. Community Policing: A Success Story? [online]. August 10, 2016 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: https://pioneerinstitute.org/better_government/community-policing-success-story/

Další strategií je tzv. „*hot spots policing*“, která se zaměřuje na lokalizování malých oblastí ve městech, odkud jsou časté poplašné hovory. Díky tomu jsou pak policejní složky schopné přesunout malou část svých zdrojů poblíž, aby byly schopny co nejdříve zasáhnout.³⁷

Co se týká opatření spojených s vězeňským systémem, tak zde se ukázalo, že budování nových věznic nemá výraznější vliv na snížení kriminality, a to jak v případě nápravy vězňů, tak v případě celkové úrovně kriminality ve městech. Zvýšení výdajů na policejní prevenci se tedy jeví jako efektivnější varianta v oblasti trestního práva. Také zaměření se především na tvrdé postihy delikventů, kteří páchají násilnou trestnou činnost namísto drogových prodejců, kteří jsou po uvěznění mnohem snáze a rychleji nahrazeni novými, se může jevit jako jeden z dalších možných postupů. Možnou metodou jak postihovat drogové prodejce je prostřednictvím pokut, společně s elektronickým čipem pro sledování.³⁸

³⁷ Practice Profile: Hot Spots Policing [online]. September 09, 2013 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://crimesolutions.ojp.gov/practicedetails?id=8&ID=8>

³⁸ DRYDEN WITTE, Anne. Op. cit., s. 743-744

3. Chicago

3.1. Historie v kontextu kriminality

Třetí největší americké město Chicago, médií označováno jako „*murder capital*“, je jedno s nejvyšší kriminalitou ve Spojených státech. Celkový počet vražd je zde nejvyšší v celé zemi, ačkoliv se nejedná o největší město. V případě vražd na 100 tisíc obyvatel je na tom již Chicago lépe a například v roce 2012 se umístilo na 19. pozici. Podobně jako ve zbytku Spojených států, tak i v Chicagu platil trend snižování kriminality od 90. let, nicméně se zde našly občasně výkyvy směrem k vyšším číslům. Ohledně těchto výkyvů hovoříme o letech 2002, 2008, 2012 a 2016.³⁹

V případě Chicaga se objevuje podobný jev jako u zbytku amerických měst, a to je silně nepoměrné rozložení násilných trestných činů mezi pár čtvrtí a mikro oblastí. Tuto skutečnost lze reflektovat na statistice, která ukazuje, že v roce 2012 činil počet vražd na 100 tisíc obyvatel ve čtvrti Garfield Park v západní části města 55, což je trojnásobek městského průměru. Naopak v Jefferson Parku, který se nachází v severozápadní části města, byl tento počet nula. Je zde velmi vysoká bezpečnostní propast (tzv. „*crime gap*“) mezi jednotlivými čtvrtěmi.⁴⁰

Nepoměr se zde neprojevuje pouze geograficky, ale i sociálně. Ačkoliv se přesné odhady liší, většinově přetrvává názor, že velká část násilí je páchána ve spojitosti s pouličními gangy. Co se týče statistik, tak právě vraždy spojené s aktivitou gangů od roku 2000 stoupají, na rozdíl od ostatních vražd, které kopírují celostátní pokles od již zmíněných 90.let. Studie z roku 2015⁴¹ došla ke zjištění, že 70 % všech postřelení v celém Chicagu má na svědomí síť spolupachatelů (tzv. „*co-offending networks*“) složená z méně než 6 % obyvatelstva. V porovnání s 90. lety je podíl vražd spojených s aktivitou pouličních gangů v současnosti okolo 50-60 %. Násilí, způsobené pouličními gangy může plynout buď z rozepří na úrovni jednotlivých gangů jako jsou územní rozpory nebo také na úrovni individuální, kdy může dojít k rozporům mezi jednotlivými členy a to jak uvnitř, tak vně gangů.⁴²

³⁹ PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Changing the Street Dynamic: Evaluating Chicago's Group Violence Reduction Strategy. Wiley Online Library [online]. 2015, 28 August 2015, 14(3), 528-529 [cit. 2020-11-16]. ISSN 15386473. Dostupné z: doi:10.1111/1745-9133.12139

⁴⁰ Tamtéž, s. 528-530

⁴¹ PAPACHRISTOS, Andrew V., Christopher WILDEMAN a Elizabeth ROBERTO. Tragic, but not random: The social contagion of nonfatal gunshot injuries. Social Science and Medicine [online]. Jan 1 2015, (125), 139-150 [cit. 2021-5-3]. Dostupné z: <https://www.scholars.northwestern.edu/en/publications/tragic-but-not-random-the-social-contagion-of-nonfatal-gunshot-in>

⁴² PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 528-530

Právě organizované zločinecké organizace jakými jsou pouliční gangy, jsou jedny z hlavních původců a strůjců kriminality v Chicagu a proto je třeba uvést kontext jejich působení. To se datuje již od pozdních 50. let, kdy se vytvořily hlavní skupiny jako Vice Lords, Black P. Stone Nation, Latin Kings a Gangster Disciples. Chicagské pouliční gangy se historicky lišily svou mírou organizovanosti, která byla vyšší než u ostatní z jiných částí USA. Dalším rozdílem bylo, oproti ostatním gangům v jiných velkých amerických městech, velmi silné angažování v prodeji a distribuci drog. Právě komplexní a sofistikovaný způsob prodeje drog společně s násilným řešením konfliktů dovedl chicagské gangy k jedné z nejhorších reputací v rámci celých Spojených států.⁴³

Způsob fungování gangů se však od 90. let výrazně proměnil. Již výše zmiňovaná vysoká míra organizovanosti se rozplynula a z velkých výše jmenovaných gangů s jednotným hierarchickým vedením, se vytvořily malé, často lokální skupiny, které využívají jméno svého původního gangu již spíše jako označení či odkaz. Důvody, které mohly vést k rozpadu jsou různé. Často však bývá zmiňováno uvěznění starších členů na vyšších vedoucích pozicích.⁴⁴ To lze demonstrovat na případu Gangster Disciples, na jejichž vedoucí představitele proběhl v roce 1994 masivní zásah v rámci operace DEA probíhající společně se chicagskou policií s názvem „*Headache*”. Ta probíhala již od roku 1990 a na základě jejího vyšetřování bylo zatčeno a obžalováno 39 vysoce postavených členů Gangster Disciples.⁴⁵

Na tuto skutečnost navazuje výše zmiňovaný nárůst kriminality spojené s působením gangů. V tabulce „*Figure 2*” můžeme pozorovat nárůst tzv. „*intra-gang*” vražd, tedy vražd spáchaných mezi jednotlivými frakcemi pocházejících z jednoho gangu. Tento nárůst se kolem roku 2004 výrazně přiblížil vraždám spáchaných mezi dvěma odlišnými gangy, respektive jejich frakcemi. Od té doby se tento poměr střídavě oddaluje a přibližuje. V rámci přeměny struktury a fungování pouličních gangů bylo nutné také přehodnotit přístup k řešení této problematiky. Namísto počítání s velkou organizací, kde spory vznikají na základě předvídatelných událostí spojených s drogovým byznysem či principem odplat, se musela začít brát v potaz roztržštěnost skupin, kde vznikají spory na bázi, která je mnohem bližší například rodinným sporům či rozepřím na podobné úrovni.⁴⁶ Je tedy mnohem složitější problému předcházet a předpovídat jej.

⁴³ Tamtéž, s. 530

⁴⁴ Tamtéž, s. 530

⁴⁵ O'BRIEN, John. 39 GANGSTER DISCIPLES INDICTED. Chicago Tribune [online]. August 31, 1995 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.chicagotribune.com/news/ct-xpm-1995-08-31-9509010218-story.html>

⁴⁶ PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 531-532

3.2. Violence Reduction Strategy

Jedna z veřejných politik či opatření, která byla aplikována právě v Chicagu nese název VRS, neboli „*Violence Reduction Strategy*“. Tato strategie byla poprvé uplatněna ve městě Boston (pod názvem „*Operace Ceasefire*“), kde sklídila úspěch v oblastech „*youth homicide victimization*“, „*shots-fired calls for service*“ a „*gun assault incidents*“.⁴⁷ Od té doby začala být aplikována ve více městech USA.

Hlavním principem této politiky jsou tzv. „*call-ins*“. Jedná se o schůzku či setkání zástupců policie a bezpečnostních složek, pracovníků sociálních služeb a zástupců komunit včetně například pozůstalých obětí se členy gangů či s gangy spjatých aktérů.

Cílem této schůzky je předložit a vysvětlit členům gangů současnou situaci ohledně „*gun violence*“ a současně se pokusit nenásilnou cestou (zacílením na sociální a emoční aspekty) přesvědčit a odradit dotyčné jedince od páchání násilí a trestné činnosti. Tato jednání neobsahují žádná vyjednávání či snahy o uzavření jakýchkoliv dohod. Nikdo také není po skončení schůzky zatčen či obviněn. Primární fokus je kladen na mírnou, nenásilnou formu rozhovoru, nicméně součástí rozhovorů je také obeznámení s jejich zapojením v ilegálních aktivitách a s působením jejich gangu celkově. Touto formou je tak zároveň člen nepřímo upozorněn na možná rizika související s konáním dalších trestných činností, které by pak následně mohly vyústit v možné zatčení či následné obvinění. Jsou zde balancovány aspekty jak bezpečnostní a právní, tak morální a následně sociální. Morální aspekt, který má pomoci k útlumu vysoké míry střelby a vražd, je již zmíněná prezence pozůstalých obětí, které mají za cíl nejen pomoci k uvědomění si důsledků svých činů, ale i následnou podporu dotyčných při resocializaci v komunitě.⁴⁸

Posledním aktérem jsou také již zmiňovaní pracovníci sociálních služeb, jejichž úkolem je ukázat možnosti osobního vývoje mimo kriminální prostředí. Pro dokreslení popisu schůzek je třeba

⁴⁷ BRAGA, Anthony A., David M. KENNEDY, Anne M. PIEHL a Elin J. WARING. Reducing Gun Violence: The Boston Gun Project's Operation Ceasefire [online]. [cit. 2021-4-24]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/pdffiles1/nij/188741.pdf>

⁴⁸ FONTAINE, Jocelyn, Jesse JANNETTA, Andrew PAPACHRISTOS, David LEITSON a Anamika DWIVENDI. Put the Guns Down: Outcomes and Impacts of the Chicago Violence Reduction Strategy [online]. 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.urban.org/sites/default/files/publication/92321/2017.07.31_vrs_full_report_finalized_0.pdf. Evaluate. Urban Institute.

dále též

PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 526-527

uvést, že se konají na veřejně dostupných místech jako jsou parky, školy nebo místní komunitní centra.⁴⁹

Strategie VRS není v Chicagu kompletně nová. Podobně zaměřenou veřejnou politikou je PSN nebo-li „*Project Safe Neighborhoods*”. Tu vydalo americké ministerstvo spravedlnosti v roce 2002 a ve stejném roce začala být uplatňována v Chicagu.

Ze začátku byla mířena pouze na 11. a 15. oblast západního Chicaga, která měla nejvyšší poměr vražd na obyvatele v rámci města. Postupem času však byla rozšířena do všech oblastí s vysokou mírou kriminality. Během prvních tří let existence byly aplikovány tři postupy v rámci této strategie. Kromě již výše zmíněných „*call-in*” meetingů, se jednalo o zvýšení „*supply-side gun policing tactics*” a především možnost federálního stíhání za spáchání „*gun crimes*”. O tom měli mít možnost rozhodovat jak lokální, tak i federální žalobci po posouzení případu. Tento krok byl preventivního charakteru, jelikož při federálním stíhání hrozí vyšší a tvrdší tresty. Dále byl také v tomto kontextu ustanoven tzv. „*gun team*”, který měl za cíl vyšetřovat použití, prodej a pašování zbraní společně s možností zabavovat zbraně v případě potřeby.⁵⁰

Cílem bylo ulehčit v tomto směru vytíženost bezpečnostních složek. Výsledky této taktiky jsou vlivem vnějších okolností nejednoznačné. Z krátkodobého hlediska přinesla tato strategie pozitivní výsledky, kdy došlo k poklesu vražd v daných oblastech o 37 %. Z hlediska dlouhodobého nastal problém ohledně financování programu. Jak již bylo zmíněno, program se z původních dvou okrsků začal rozšiřovat do dalších čtvrtí až nakonec pokrýval všechny oblasti s vysokým výskytem kriminality. Toto rozšiřování nebylo reflektováno na finančních požadavcích, které byly tímto vlivem zapotřebí navýšit, což se však nestalo. Dlouhodobým úspěchem PSN tak zůstalo především přenesení zodpovědnosti uživatelům a majitelům zbraní.⁵¹

Hlavním rozdílem mezi politikou PSN A VRS je na datech založených postup spojený s analýzou sociálních skupin či sítí, díky kterému může být aplikováno přesnější zaměření na potenciální rizikové skupiny. V praxi se snaží VRS využít dostupná data k zaměření probíhajícího

⁴⁹ PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 526-527

⁵⁰ AHMED, Nadia. The Deteriorating Impact of the Project Safe Neighborhoods Program in Chicago. Chicago Policy Review [online]. Thursday, March 8th, 2018 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://chicagopolicyreview.org/2018/03/08/the-deteriorating-impact-of-the-project-safe-neighborhoods-program-in-chicago/>
dále též

GRUNWALD, Ben a Andreas V. PAPACHRISTOS. Project Safe Neighborhoods in Chicago: Looking Back a Decade Later. Journal of Criminal Law and Criminology [online]. Winter 2017 [cit. 2021-5-3]. Dostupné z: <https://scholarlycommons.law.northwestern.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=7600&context=jclc>

⁵¹ PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 526-527

konfliktu v reálném čase s přesností, aby dokázali identifikovat konkrétní skupiny, popřípadě i osoby a nikoliv pouze lokalitu a čtvrť, kde konflikt probíhá.⁵² Tento přístup se označuje jako tzv. „*focused deterrence*“, tedy přesné zaměření aktérů konfliktu a následná snaha o odrazení spáchání trestných činů prostřednictvím hrozby trestu společně s vidinou výhod při nespáchání trestného činu.⁵³

Součástí tohoto programu je i tzv. „*gang audit*“, tedy program, který má za úkol co nejdetailněji zmapovat působení gangů. V rámci tohoto procesu jsou důležité tyto čtyři základní postupy: identifikace všech zločineckých skupin ve vyznačené oblasti; zajištění informací o členech a jejich nelegálních aktivitách; zmapování důležitých lokalit, kde jednotlivé gangy operují a pohybují se; dohledání veškerých vztahů mezi jednotlivými skupinami a členy. Tyto audity nejsou však finální. Neustále se vyvíjí a aktualizují ve spolupráci s bezpečnostními složkami a kontakty v dané komunitě. Výběr reprezentantů k již zmíněným „*call-ins*“ probíhá po analýze dané skupiny s ohledem na významnost a vliv člena.⁵⁴

Po čtyřech letech od prvního VRS „*call-in*“, který se konal 17. srpna 2010 a který vyvolal velký mediální ohlas, proběhlo zhodnocení aplikované politiky.⁵⁵ Hlavní zkoumané atributy byly „*total shootings*“, „*shooting victims*“ a „*shooting suspects*“. V prvních dvou atributech byly změny poměrně signifikantní s 23% snížením v rámci „*total shootings*“ a s 32% snížením v rámci atributu „*shooting victims*“. U posledního zkoumaného atributu se nezjistila žádná odchylka ve srovnání s „*factions*“, na které nebyla uplatněna strategie VRS.⁵⁶

3.3. CureViolence

Velmi podobnou strategií jako VRS je program CureViolence, respektive CeaseFire jak zněla konkrétní implementace v Chicagu. Tento program založil Gary Slutkin (bývalý ředitel oddělení Intervention Development Unit WHO) v Chicagu, kde byl také poprvé aplikován v roce 1999.⁵⁷

⁵² Tamtéž, s. 526-527

⁵³ Focused Deterrence in Depth [online]. [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.rand.org/pubs/tools/TL261/better-policing-toolkit/all-strategies/focused-deterrence/in-depth.html>

⁵⁴ PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 538-539

⁵⁵ Tamtéž, s. 526

⁵⁶ Tamtéž, s. 549-551

⁵⁷ WHO WE ARE: CURE VIOLENCE HISTORY [online]. [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://cvg.org/who-we-are/>
dále též

PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Op. cit., s. 551

Společně s programem VRS sdílí tato strategie princip přímé prevence zdroje kriminality - „*gang factions*”.

Zatímco VRS používá popisovanou formu „*call-ins*”, CureViolence využívá „*insidery*” přímo z komunity (často se jedná o bývalé členy gangů), kteří projdou výcvikem a mají za úkol působit v dané oblasti, vytipovat možné konfliktní situace a snažit se zasahovat dříve než dojde k násilným trestným činům. CureViolence vychází ze tří základních hesel či strategií, které mají své kořeny v epidemiologických opatření. Jedná se o přerušování/omezení přenosu nákazy („*gun violence*”), ochranu před dalším možným budoucím šířením a změnu společenských norem.⁵⁸ V případě chicagské varianty CeaseFire bylo zahrnuto sedm oblastí: Auburn Gresham, Englewood, Logan Square, Rogers Park, Southwest, West Garfield Park a West Humboldt Park.⁵⁹

Evaluace programu od Skogana a jeho týmu⁶⁰ proběhla v roce 2008 a přinesla nejednoznačné výsledky. Co se týče celkového počtu střelby, tak ve 4 ze 7 zkoumaných čtvrtí se objevil pokles (od 17,4 % v Auburn Green až po 24,4 % ve West Garfield Parku), který je možný přičíst programu CeaseFire. V ostatních oblastech buďto pokles nebyl zaznamenán nebo nebylo možné jednoznačně dokázat, že za poklesem stojí strategie CeaseFire.⁶¹

Pokles počtu vražd se však odehrál pouze v jedné ze čtvrtí a to v Auburn Gresham. Také v rámci aspektu zapojení gangů do kriminálních činností přišly rozporuplné výsledky, kdy ve třech zkoumaných oblastech došlo k poklesu aktivity gangů a jejich zapojení do vražd. V pěti oblastech došlo k poklesu podílu motivu odvetných opatření v rámci vražd.⁶²

Programu CeaseFire se nevyhnuly problémy spojené s implementací. Problémy se týkaly vytvoření programu v často velmi chaotických čtvrtích, nedostatku pracovníků či výkyvy ve financování programu.⁶³

⁵⁸ BUTTS, Jeffrey A., Caterina Gouvis ROMAN, Lindsay BOSTWICK a Jeremy R. PORTER. Cure Violence: A Public Health Model to Reduce Gun Violence. Annual Review of Public Health [online]. January 7, 2015 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.annualreviews.org/doi/full/10.1146/annurev-publhealth-031914-122509#_i10

⁵⁹ Cure Violence (Chicago, Illinois). Youth.gov [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://youth.gov/content/cure-violence-chicago-illinois>

⁶⁰ SKOGAN, Wesley G., Susan M. HARTNETT, Natalie BUMP a Jill DUBOIS. Evaluation of CeaseFire-Chicago [online]. 2008 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/pdffiles1/nij/grants/227181.pdf>. Evaluace.

⁶¹ Cure Violence (Chicago, Illinois). Youth.gov [online]. Op. cit.

⁶² Tamtéž.

⁶³ BUTTS, Jeffrey A., Caterina Gouvis ROMAN, Lindsay BOSTWICK a Jeremy R. PORTER. Op. cit.

Co se týče úspěšnosti programu, tak dotazovaní účastníci vyjádřili podporu a vyzdvihli důležitost programu jako prostředku ke snižování násilí.⁶⁴ Z pohledu samotných statistických dat se jedná o smíšený výsledek. Jak je z vyhodnocení patrné, úspěšnost je v rámci zkoumaných aspektů v přibližně polovině či lehce více zapojených oblastí o cca 20 % v průměru.

3.4. Porovnání CureViolence s VRS/PSN

Veřejné politiky CureViolence a VRS či PSN vycházejí z principu předcházení páčání trestných činů pomocí nenásilného přístupu. Rozdíl mezi CureViolence a VRS spočívá především v metodě přístupu.

Politika VRS spoléhá na data, která slouží jako klíčový prostředek pro zmapování dané oblasti, analýzu rizikových osob a vazeb mezi nimi. Prostřednictvím tohoto systému se snaží vyhodnocovat, kde je největší riziko konfliktu či spáchání trestného činu.

Na druhé straně CureViolence využívá metodu aktivního působení již zmiňovaných „*insiderů*” přímo v dané oblasti, kteří se dostávají do kontaktu s rizikovými osobami a snaží se je průběžně odrazovat od řešení sporů násilnou cestou a mírnit napětí. Tato metoda se odlišuje od VRS svým silným sociálním, méně formálním aspektem a širším provázáním s danou sociální skupinou na dlouhodobější bázi. VRS se oproti tomu zaměřuje na konkrétní jednotlivce a konkrétní rizikové okamžiky prostřednictvím dat.

Také ve způsobu intervence se tyto politiky částečně odlišují. Jak vyplývá z výše zmíněného, CureViolence se snaží průběžně řešit a předcházet eskalujícím situacím, VRS monitoruje oblasti prostřednictvím dat a zasahuje (nenásilnou formou) v okamžik vyhodnocení konkrétní situace za aktuálně rizikovou.

Obě metody zahrnují určitou formu mentoringu a snahu pomoci rizikovým osobám i v dalších aspektech mimo odrazení od páčání trestné činnosti. CureViolence tak činí na dlouhodobější, osobnější bázi díky působení „*insiderů*” v dané oblasti. Na druhé straně VRS využívá schéma schůzek, tzv. „*call-ins*”, kde se scházejí zástupci různých skupin (policisté, sociální pracovníci atd.) s vytipovanými rizikovými osobami a snaží se s nimi rozmlouvat a diskutovat současnou situaci.

Pro doplnění je vhodné zmínit také strategii PSN, která se odlišuje od VRS zaměřením na problematiku zbraní, speciálně na omezení dostupnosti a přenesení větší právní zodpovědnosti na uživatele. VRS také oproti PSN v mnohem větší míře využívá systém dat pro celkovou analýzu.

⁶⁴ Tamtéž.

Co se týče komparace statistik, reflektující úspěšnost aplikace daných politik, tak to zde není zcela možné. Statistika CureViolence se zaměřuje na jednotlivé čtvrti a oblasti implementace, zatímco dostupná data pro VRS hovoří pouze o celkových poklesech v rámci daných kritérií.

3.5. Politický kontext

Vzhledem k závažnosti tématu městské kriminality v Chicagu je toto téma přítomné i na politickém poli.

Nejdéle sloužícím starostou Chicaga byl Richard M. Daley, který působil v úřadu mezi lety 1989 až 2011. Během jeho vlády došlo ke snížení kriminality (po jejím vrcholu v první polovině 90. let), které však kopírovalo celostátní trend a nelze tedy tento dopad přímo přisuzovat jeho působení na pozici starosty.

V roce 1990 se postavil proti možnému kroku povolání národní gardy na území West Side, kde bylo v té době spácháno nejvíce vražd z celkového počtu 854. Místo toho začal uplatňovat svojí agendu, jejímž hlavním bodem byla kontrola zbraní. V rámci ní se pokusil vyjednat schválení dalších „*antigun laws*“ na státní a federální úrovni, což vedlo k soudnímu sporu s Gun Rights Advocacy Organizations, který se dostal až k Nejvyššímu soudu.⁶⁵

Jeho nástupce Rahm Emanuel nastoupil do úřadu starosty v roce 2011 a setrval v něm do roku 2019.

Za dobu jeho vlády došlo k nárůstu počtu vražd, především pak v letech 2012 a 2016, kdy se jednalo o 535, respektive 765 vražd za rok. Celkově se průměr vražd dostal za období 2012-2018 na 535. Pro porovnání: mezi lety 2005-2011 se jednalo o průměr 455.⁶⁶ Za tento negativní progres se dostával v průběhu svého mandátu pod tlak jak obyvatel, tak médií.

Sám se již od nástupu do funkce snažil apelovat na spolupráci komunit s policií v souvislosti s trestnými případy.⁶⁷ 22. září 2016 představil na tiskové konferenci plán na řešení problému se zaměřením na zvýšení počtu policistů a mentorů působících v kritických komunitách a také na navýšení pracovních míst a příležitostí. Počet policistů se měl zvýšit o téměř jeden tisíc při celkových nákladech 130 milionů dolarů. Zavázal se také k investici 36 milionů dolarů do

⁶⁵ DUMKE, Mick. The Daley Legacy, Inescapable: Crime. New York Times [online]. Sept. 12, 2010 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2010/09/12/us/12cncweblegacy.html>

⁶⁶ MANGUAL, Rafael A. Redefining Success in Chicago. City Journal [online]. May 10, 2019 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.city-journal.org/rahm-emanuel-chicago-crime>

⁶⁷ CHAKRABORTY, Barnini. Rahm Emanuel under increasing fire for linking Chicago violence and morals in minority neighborhoods. Fox News [online]. August 18, 2018 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.foxnews.com/us/rahm-emanuel-under-increasing-fire-for-linking-chicago-violence-and-morals-in-minority-neighborhoods>

zmíněných mentorů pro žáky 8.,9. a 10. tříd základních škol v nejpostiženějších oblastech.⁶⁸ Popularita starosty Emanuela však dále klesala i poté.

V roce 2018 vznikl v médiích negativní ohlas na Emanuelovo vyjádření týkajícího se nedostatku kvalitních morálních zásad v rodinách komunit spojeným s vysokým výskytem kriminality. S tímto výrokiem nesouhlasil například demokratických senátor ze státního senátu v Illinois Kwame Raoul.⁶⁹ Ve stejném roce pak oznámil, že již nebude usilovat o znovuzvolení starostou.⁷⁰ Na konci svého mandátu se Emanuel vyjádřil pochvalně o jeho působení, které dle něj přispělo k poklesu statistik vražd od kritického roku 2016 a vyzdvihнул stav Chicaga oproti Baltimoru, za což sklidil kritiku kvůli nepatřičnému srovnání.⁷¹

V roce 2019 byla zvolena do úřadu jako 56. starosta Chicaga Lori Lightfoot. Jednou z hlavních částí kampaně bylo právě snížení násilných trestných činů.⁷²

Na konci září 2020 byl představen komplexní plán na snížení kriminality. Ten se skládá z pěti pilířů: „*Empower and Heal People, Protect and Secure Places, Improve and Advance Policing, Affect Public Policy, Plan and Coordinate*”. Podle ředitele Office of Violence Reduction Normana Kerra by se první výsledky měly dostavit do tří let. Dále také uvádí, že se v určitých oblastech tento plán inspiroval případem Los Angeles, které podle něj zvládá balancovat přístupy jak z pohledu bezpečnostních složek, tak z pohledu podpurných aktivit v rámci komunit.⁷³

Zhodnocení plánu poskytl Lance Williams, profesor „*urban community studies*” působící na Northeastern Illinois University. Vyzdvihl porozumění problematiky, reflektující potřeby k jejímu řešení. Naopak pochybnosti zvedly v určitých případech nekonkrétnosti a chybějící finanční náklady, které plán bude vyžadovat. Právě finanční podpora zde může být hlavním aspektem, který

⁶⁸ DAVEY, Monica. Rahm Emanuel Proposes More Police and Mentors to Stop Chicago's Cascading Violence. The New York Times [online]. Sept. 22, 2016 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2016/09/23/us/chicago-rahm-emanuel-guns.html>

⁶⁹ CHAKRABORTY, Barnini. Op. cit.

⁷⁰ DOMONOSKE, Camila a David SCHAPER. Chicago Mayor Rahm Emanuel Not Seeking Re-Election [online]. September 4, 2018 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.npr.org/2018/09/04/644553271/chicago-mayor-rahm-emanuel-not-seeking-reelection>

⁷¹ MANGUAL, Rafael A. Op. cit.

⁷² CHAVIS, Lakeidra. Chicago's Gun Violence Plan Looks Good on Paper, Prevention Leaders Say. Can the City Pull It Off? The Trace [online]. October 16, 2020 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.thetrace.org/2020/10/chicago-mayor-lightfoot-plan-reduce-shootings-police-funding/>

⁷³ Tamtéž.

může rozhodnout o úspěchu tohoto plánu. Chicago se totiž potýká s vysokým deficitem v rozpočtu a je tak otázkou, jestli se podaří sehnat peníze pro dlouhodobou podporu projektu.⁷⁴

⁷⁴ Tamtéž.

4. New York City

4.1. Historie v kontextu kriminality

Podobně jako v celých Spojených státech a dalších městech, také v New York City došlo v průběhu 90. let ke snížení kriminality. Oproti celostátnímu průměru šlo o výraznější pokles.

Pro demonstraci mohou posloužit statistická čísla v kategorii vražd. V roce 1990 bylo v New York City spácháno 2262 vražd. Významný pokles je viditelný již v roce 1998, kdy bylo spácháno 629 vražd. V roce 2019 to bylo 319 vražd. Pro doplnění je třeba uvést také konkrétní celková čísla trestných činů. V roce 1990 jich bylo spácháno 527 257, v roce 1998 - 212 913 a v roce 2019 - 95 593.⁷⁵ Tato čísla ukazují signifikantní pokles v kontextu problematiky.

V návaznosti na tyto skutečnosti se často objevují diskuze, hledající hlavní příčiny tohoto rapidního poklesu. Jedním ze zmiňovaných možných jevů, který podpořil pokles kriminality byl ekonomický růst spojený se snížením nezaměstnanosti. Mezi lety 1992-1999 klesla nezaměstnanost v New York City o 39 %.⁷⁶ Brennan Center for Justice ve své analýze vyhodnotilo 0-5% vliv tohoto faktoru na pokles kriminality. Nárůst minimální mzdy podle stejné analýzy mohl mít vliv na pokles kriminality v rozmezí 5-10 %. Korelace mezi ekonomickým růstem a kriminální aktivitou však zůstává nejednoznačná. Při finanční krizi v roce 2008, kdy se nezaměstnanost téměř zdvojnásobila a došlo k propadu příjmů domácností, nedošlo k nárůstu kriminality. Naopak v roce 2010 dosáhla kriminalita svého čtyřicetiletého minima.⁷⁷

Mezi dalšími zmiňovanými vlivy byl pokles crackové epidemie, demografické změny či snížení riziku vystavení olovu v dětství.⁷⁸

Klíčovým faktorem byla změna přístupu policejních složek. Ty do té doby fungovaly na reakční formě zásahů, kde se kladl za cíl co nejrychlejší a nejefektivnější odpověď na proběhnuvší trestný čin. Politika prevence kriminality byla zcela opomíjena vlivem přesvědčení, že policie může mít pouze velmi malý vliv na sociální, ekonomické a demografické faktory přispívající ke vzniku

⁷⁵ Police Department City of New York: CompStat [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www1.nyc.gov/assets/nypd/downloads/pdf/crime_statistics/cs-en-us-city.pdf

⁷⁶ What Reduced Crime in New York City [online]. January 2013 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nber.org/digest/jan03/what-reduced-crime-new-york-city>

⁷⁷ FORD, Matt. What Caused the Great Crime Decline in the U.S.? The Atlantic [online]. APRIL 15, 2016 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2016/04/what-caused-the-crime-decline/477408/>

⁷⁸ BERGMAN, Greg a Julian ADLER. How New York City reduced crime and incarceration. City&State New York [online]. MARCH 7, 2018 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.cityandstateny.com/articles/opinion/commentary/how-new-york-city-reduced-crime-and-incarceration.html>

kriminality. Hlavní změny v organizaci, managementu a strategiích se odehrály mezi lety 1994-1996. Jednou z velmi důležitých událostí byla aplikace systému CompStat.⁷⁹

CompStat („*compare statistics*”) je systém managementu, který v sobě kombinuje prvky technologie, komunikace a organizace. Tento systém umožňuje policii získávat data a mapovat zločiny téměř okamžitě po jejich spáchání. Tyto data obsahují informace o konkrétním zločinu, jeho oběti, časový a geografický údaj a další podrobnosti. Počítač následně všechny tyto informace zpracovává a vytváří mapu spáchaných trestných činů. Tento přístup se označuje jako tzv. „*pin-mapping*”. Policie díky tomu může rychleji identifikovat potenciální riziková místa a cíleně uplatňovat konkrétní strategie. Důležitou součástí tohoto systému jsou pravidelné schůzky, konající se 1-2x týdně, kde se analyzují data a diskutují strategie mezi širokým spektrem policejních představitelů.⁸⁰

Tímto programem se také přešlo na „*community policing*”, který v sobě zahrnuje spolupráci s místními zástupci komunit pro identifikaci a řešení možného problému či působení policie v terénu ve snaze předcházet vzniku kriminality.⁸¹

Došlo ke změně alokací prostředků. Ty začaly být rozdělovány podle jednotlivých kriminálních oblastí, nikoliv hierarchicky podle specializovaných jednotek pro boj s daným typem kriminality. Pro každý typ kriminality byly vytvořeny speciální plány pro postup. Proběhlo rozvolnění mezi jednotlivými útvary, které tak spolu mohly cíleně spolupracovat na určitých případech. Pakliže se například v dané oblasti vyskytnul problém s nelegální distribucí drog a zbraní, tak se vytvořil jednotný tým složený z útvaru zabývajícího se drogami a z útvaru mající na starost zbraně.⁸²

Změna také proběhla v systému „*decision-making*”, kdy se přesunula část rozhodovacích pravomocí do jednotlivých okrsků pro zvýšení efektivity. Tímto byl také potvrzen fokus na prevenci kriminality, tedy snaze zločinům předcházet, nikoliv pouze na ně reagovat. Byl také výrazně navýšen počet policistů. Od roku 1990 do roku 1997 bylo přijato 26 tisíc policistů.⁸³

⁷⁹ SILVERMAN, Eli B. Crime in New York: A Success Story [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://ropercenter.cornell.edu/sites/default/files/2018-07/84003.pdf>

⁸⁰ HENRY, Vincent E. COMPSTAT MANAGEMENT IN THE NYPD: REDUCING CRIME AND IMPROVING QUALITY OF LIFE IN NEW YORK CITY [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.unafei.or.jp/publications/pdf/RS_No68/No68_11VE_Henry1.pdf

⁸¹ Understanding Community Policing: A Framework for Action [online]. August 1994 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/pdffiles/commpp.pdf>

⁸² SILVERMAN, Eli B. Op. cit.

⁸³ Tamtéž.

4.2. Broken windows

Jednou z hlavních strategií, která měla za cíl snížit kriminalitu, je teorie rozbitého okna („*broken windows theory*“). Tato teorie byla navržena známými akademiky Jamesem Q. Wilsonem a Georgem Kellingem.

Ti zveřejnili v roce 1982 článek v časopise *The Atlantic*, pojednávající o spojení nepořádku či nedostatku pravidel a řádu ve čtvrtích s následným konáním trestné činnosti. Jinými slovy čtvrtě, které jsou různě poničené, opuštěné nebo zde existuje vyšší výskyt menších přestupků, vytváří podhoubí pro závažnější trestnou činnost.⁸⁴

Název „*broken windows*“ byl použit jako metafora, vycházející ze studie Philipa Zimbarda, známého psychologa ze Standfordské univerzity. V rámci této studie z roku 1969 byl proveden experiment, kdy se umístily dvě opuštěná, nepoužívaná auta bez poznávacích značek do dvou rozdílných čtvrtí. Nejprve do chudé oblasti, bohaté na výskyt kriminality - do newyorského Bronxu a také do bohatší oblasti Palo Alto v Kalifornii. V Bronxu začalo za velmi krátkou dobu ničení a pustošení auta. V Palo Altu zůstalo auto týden bez povšimnutí. Po týdnu Zimbardo auto poničil a rozbil okénka. Záhy po této akci začali různí kolemjdoucí auto také ničit, podobně jako v případě Bronxu. Cílem této studie tak bylo poukázat, že poničené věci, budovy atd. mají vyšší šanci stát se obětí vandalismu či dalších kriminálních činů.⁸⁵

Wilson a Kelling tyto poznatky následně použili jako základ pro teorii rozbitého okna. V jejich teorii jsou závažné trestné činnosti jako vloupání či vražda pouze konečným důsledkem série předchozích, méně závažných trestných činů a přestupku společně s převládajícím chaosem a výtržnostmi v oblasti. Rozšíření výtržností a nepořádku má také psychologický a následné sociální efekt. V obyvatelích se vytváří pocit strachu a nebezpečí. Na tuto skutečnost často reagují omezením vycházení ven mimo nutné situace, čímž se potlačují mechanismy sociální kontroly. Čtvrtě se stávají opuštěnější a vytváří se tak vstřícnější prostředí k rozšíření kriminality.

⁸⁴ McKee, Adam J. "Broken windows theory". *Encyclopedia Britannica*, 14 Dec. 2018, <https://www.britannica.com/topic/broken-windows-theory>. Accessed 1 April 2021.

⁸⁵ KELLING, George L. a James Q. WILSON. Broken Windows: The police and neighborhood safety. *The Atlantic* [online]. March 1982 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/1982/03/broken-windows/304465/>

Co se týče zmiňovaného výtržnictví či nepořádku, tak se rozlišují dva typy. Ten první je fyzický („*physical disorder*”) a jsou jím označovány opuštěné budovy, rozbitá okna, nepoužívaná, často rozbitá auta na ulicích či odpad v ulicích.⁸⁶

Druhým typem jsou sociální výtržnosti („*social disorder*”), které zahrnují hlasité sousedy, skupiny mladistvých, kteří se scházejí na rohu ulic nebo obtěžující žebráky a bezdomovce. Hranice mezi tímto výtržnictvím či nepořádkem a kriminalitou bývá často nejednoznačná jako v případě prostituce či pouličního prodeje drog.⁸⁷

Výhodou této teorie je její nenáročnost a rychlost uplatnění oproti nákladnějším a dlouhotrvajícím sociálním politikám, které se věnují komplexním problematikám jako chudoba či nedostatečná úroveň vzdělávání.⁸⁸

Teorie rozbitého okna si však našla i řadu kritiků. Jednou z hlavních výtek „*broken windows*” byl nedostatek důkazů, hovořících o skutečném pozitivním vlivu na pokles kriminality.

Studie, která vazbu mezi výtržnostmi a následnou kriminalitou potvrzovala byla od jednoho z autorů „*broken windows theory*” George Kellinga a Williama Souzy.⁸⁹ Na tuto studii reagoval Bernard Harcourt ve článku napsaném společně s Jensem Ludwigem. Tento článek rozebírá Kellingovy a Souzovy závěry, které rozporuje prostřednictvím statistické analýzy a poukázáním na sociální experiment *Moving To Opportunity*.⁹⁰ Závěr jejich článku hovoří o neprokazatelnosti souvislosti a vlivu na pokles kriminality.⁹¹

⁸⁶ VALASIK, Matthew. Broken Windows Theory. Academia [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.academia.edu/35740827/Broken_Windows_Theory

dále též

McKee, Adam J. Op. cit.

⁸⁷ McKee, Adam J. Op. cit.

⁸⁸ Tamtéž

⁸⁹ KELLING, George L. a William H. SOUSA JR. Do Police Matter? An Analysis of the Impact of New York City's Police Reforms [online]. 2001 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://media4.manhattan-institute.org/pdf/cr_22.pdf. Civic Report. CENTER FOR CIVIC INNOVATION AT THE MANHATTAN INSTITUTE.

⁹⁰ Moving To Opportunity. National Bureau of Economic Research [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nber.org/programs-projects/projects-and-centers/moving-opportunity?page=1&perPage=50>

⁹¹ Harcourt, Bernard E., and Jens Ludwig. “Broken Windows: New Evidence from New York City and a Five-City Social Experiment.” *The University of Chicago Law Review*, vol. 73, no. 1, 2006, pp. 271–320. JSTOR, www.jstor.org/stable/4495553. Accessed 1 Apr. 2021.

Wesley Skogan ve své zprávě došel k závěrům, že některé fyzické či sociální výtržnosti byly propojeny s následnou trestnou činností, nicméně sám Skogan se následně vyjádřil, aby bylo s těmito výsledky zacházeno s opatrností ve spojení s potvrzením validity teorie.⁹²

Na Skoganovu analýzu následně reagoval opět Harcourt vlastní prací. Podle něj se potvrdila pouze jediná spojitost a to mezi výtržnostmi a loupežemi.⁹³ Dále se také podle Harcourta navýšil počet nepřiměřených policejních zásahů.

Ačkoliv kompletní vliv této teorie na kriminalitu zůstává neznámý, její přínos v oblasti veřejného pořádku, který vytváří větší pocit bezpečí a přístupnosti každému, je nepopíratelný a má svojí určitou hodnotu.⁹⁴

4.3. Stop and Frisk

Policejní strategie „*stop and frisk*” byla schválena k použití ve státě New York v roce 1964. Původní protokol uděloval policistům možnost zastavit občana při důvodném podezření z páčání trestné činnosti či chystání se k ní. K prohledání či prošacení bylo potřeba důvodné podezření z držení zbraně.⁹⁵

Tento protokol se však v čase proměnil směrem k mírnějším předpisům pro „*stop and frisk*”, což se následně podepsalo na kontroverznosti celé této politiky. Obhájci a zastánci poukazují na posun v oblasti bezpečnosti pro policisty, kteří mohou snadněji prohledat osoby, u kterých existuje možnost držení zbraně.⁹⁶

Dle statistiky z roku 2011 se však jednalo o zadržení 780 zbraní, což tvoří 0,01 % všech prohledání. Co se týče oblasti vlivu na kriminalitu, tak mezi lety 1988-2008 poklesl podíl „*felony arrests*” o 72 % vlivem navýšení počtu zadržených za přestupky. Důsledkem toho poklesl počet vězňů o 17 % mezi lety 2000-2009.⁹⁷

⁹² McKee, Adam J. Op. cit.

⁹³ Tamtéž

⁹⁴ VEDANTAM, Shankar, Chris BENDEREV, Tara BOYLE, Renee KLAHR, Maggie PENMAN a Jennifer SCHMIDT. How A Theory Of Crime And Policing Was Born, And Went Terribly Wrong. In: Npr [online]. November 1, 2016 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.npr.org/2016/11/01/500104506/broken-windows-policing-and-the-origins-of-stop-and-frisk-and-how-it-went-wrong?t=1606066263633&t=1606391371442&t=1617291130866>

⁹⁵ EVANS, Douglas N., Jeremy REED PORTER a Cynthia-Lee MARAGH. What Do We Know About NYC's Stop and Frisk Program?: A Spatial and Statistical Analysis. Advances in Social Sciences Research Journal [online]. March 2014 [cit. 2021-4-1]. Dostupné z: doi:10.14738

⁹⁶ Tamtéž.

⁹⁷ Tamtéž.

Zastánci této politiky dávají částečnou zásluhu poklesu počtu uvězněných právě „*stop and frisk*”, která cílí na “zastavení a prohledání” potenciálně problematických osob, u kterých je šance spáchání přestupků úzce spojená s šancí na závažnější trestnou činnost.⁹⁸

Odpůrci této strategie poukazují na několik argumentů. Prvním je nelegitimita zásahu v kontextu práva, respektive čtvrtého dodatku americké ústavy, která hovoří o potřebě mít „*probable cause*” k zastavení či zadržení osoby, nicméně k „*stop and frisk*” se vztahuje pouze potřeba mít „*reasonable suspicion*”, což je na nižší úrovni.⁹⁹ Tento argument byl však Nejvyšším soudem odmítnut již v roce 1968 (případ *Terry v. Ohio*).¹⁰⁰

Dalším argumentem je neefektivita této strategie, která poukazuje, že pouze 75 tisíc z celkového počtu 2,4 milionu „*stops and frisks*” mezi lety 2009 a 2012 skončilo potvrzením viny u soudu.¹⁰¹

Posledním argumentem je problém rasismu či policejní podjatosti, kdy se „*stops and frisks*” dějí ve vyšší míře pouze v oblastech s vyšším zastoupením minoritního obyvatelstva a v oblastech se negativní socio-ekonomickou situací, což spolu v mnoha případech souvisí. Data, která jsou k dispozici mohou tomuto argumentu dávat za pravdu. Podíl prohledaných bělochů činil 9 % (celkově 44 % obyvatel New York City), afro-američanů 54 % (celkově 26 %) a hispánců 30 % (celkově 29 %). Závěry studie nicméně hovoří o nedostatečnosti důkazů, zda za těmito daty stojí pouze rasová problematika či zda to není vázáno spíše na socio-ekonomický status a pod.¹⁰²

Nutno dodat, že v tomto kontextu došlo v roce 2013 k rozhodnutí soudu, který uznal protiústavní podobu využití „*stop and frisk*” v NYC právě v souvislosti rasovým profilováním. Výsledkem však nebylo zrušení této politiky, ale potřeba sjednání nápravy, kterou doporučil soud.¹⁰³ Od roku 2013 je viditelný značný propad provedených zastavení.¹⁰⁴

⁹⁸ Tamtéž.

⁹⁹ Tamtéž.

¹⁰⁰ KIELY, Eugene. Is Stop-and-Frisk Unconstitutional? In: FactCheck.org [online]. September 29, 2016 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.factcheck.org/2016/09/is-stop-and-frisk-unconstitutional/>

¹⁰¹ SCHNEIDERMAN, Eric T. A REPORT ON ARRESTS ARISING FROM THE NEWYORK CITY POLICE DEPARTMENT’S STOP-AND-FRISK PRACTICES [online]. In: . [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://ag.ny.gov/pdfs/OAG_REPORT_ON_SQF_PRACTICES_NOV_2013.pdf

¹⁰² EVANS, Douglas N., Jeremy REED PORTER a Cynthia-Lee MARAGH. Op. cit.

¹⁰³ KIELY, Eugene. Op. cit.

¹⁰⁴ STOP-AND-FRISK DATA [online]. In: . [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nyclu.org/en/stop-and-frisk-data>

4.4. CureViolence

Politika CureViolence vznikla v Chicagu, kde byla také aplikována, jak je popsáno v kapitole o Chicagu. V kontextu NYC se CureViolence stala součástí širší strategie pro veřejnou bezpečnost, která nese název “The Crisis Management System(CMS)”. Cílem CMS je snížení „*gun violence*” v 17 okrscích, které jsou zodpovědné za 51 % střelby ve městě, prostřednictvím například (kromě CureViolence) pomoci při hledání zaměstnání či rekvalifikací, psychologickými poradnami nebo právní pomocí.¹⁰⁵

Podstatou CureViolence je, jak již bylo zmíněno v kapitole o Chicagu, působení pracovníků (většinou lidé z komunit jako bývalí zločinci či komunitní lídři), kteří se snaží analyzovat situaci v jejich oblasti a předcházet možným násilným konfliktům například prostřednictvím mentoringu.¹⁰⁶

Studie¹⁰⁷, zabývající se vlivem CureViolence na kriminalitu, která začala s výzkumem v roce 2012 porovnávala oblasti východního New Yorku a jižního Bronxu. Porovnávalo se kritérium „*gun violence*” mezi oblastmi, rozdělenými na ty, kde je aplikován přístup CureViolence a na ty, kde není. Ve východním New Yorku klesl počet obětí střelby ročně o 15 % a o 50 % klesl příjem pacientů se střelným poraněním v nemocnicích. V jižním Bronxu byl pokles obětí střelby o 63 % a pokles příjmu pacientů se střelným poraněním v nemocnicích o 37 %.

Dále bylo zjištěno, že mladí lidé žijící v oblasti, která spadá pod implementaci programu CureViolence měli nižší tendenci řešit závažné problémy násilnou cestou, respektive sklon k řešení závažných rozepří násilnou cestou poklesl ve všech oblastech, nicméně v oblastech s aplikovanou strategií CureViolence byl pokles výraznější, konkrétněji o 33 % oproti 12 % v ostatních oblastech.¹⁰⁸

¹⁰⁵ Shootings Fell Sharply in Neighborhoods Operating NYC-Funded “Cure Violence” Programs, New Study Shows. In: Mayor's Office of Criminal Justice [online]. October 2, 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://criminaljustice.cityofnewyork.us/press-release/shootings-fell-sharply-in-neighborhoods-operating-nyc-funded-cure-violence-programs-new-study-shows/>

¹⁰⁶ Tamtéž.

¹⁰⁷ DELGADO, Sheyla A., Laila ALSABAHI, Kevin WOLFF, Nicole ALEXANDER, Patricia COBAR a Jeffrey A. BUTTS. THE EFFECTS OF CURE VIOLENCE IN THE SOUTH BRONX AND EAST NEW YORK, BROOKLYN: Denormalizing Violence: A Series of Reports From the John Jay College Evaluation of Cure Violence Programs in New York City. In: RESEARCH AND EVALUATION CENTER [online]. JOHN JAY COLLEGE OF CRIMINAL JUSTICE, OCTOBER 2, 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://johnjayrec.nyc/wp-content/uploads/2017/10/CVinSoBronxEastNY.pdf>

¹⁰⁸ Tamtéž.

Co se týče méně závažných rozeprá, tak zde byl pokles výrazný pouze v oblastech s CureViolence, kde se jednalo o 20% pokles.¹⁰⁹ V doplňujícím článku studie¹¹⁰, který vyšel v roce 2017 vyšla také zpráva o nárůstu důvěry v policii a to o 22 %. V porovnávaných oblastech, kde CureViolence nebyla aplikována, se jednalo o nárůst 14 %.¹¹¹

Výsledky pocházející z New Yorkské implementace CureViolence jsou v porovnání s Chicagem a Baltimorem slibnější. Hlavním rozdílem je úspěšnost v obou klíčových aspektech (počet střelby a vražd) v obou zkoumaných oblastech, tedy jak ve východním New Yorku, tak v jižním Bronxu.

Samotné statistické výsledky jsou v případě Bronxu velmi podobné až téměř překrývající se s výsledky ve čtvrti Cherry Hill v Baltimoru (o 56 % méně obětí, o 34 % méně střelby). Oblast východního New Yorku se v komparaci se čtvrtěmi v Chicagu a Baltimoru řadí taktéž mezi oblasti s největším pozitivním vlivem strategie na zmíněné hlavní aspekty. Skrytým, nicméně z dlouhodobého hlediska potenciálně velmi důležitým, ukazatelem je nárůst důvěry v policii o 14 %. Právě nízká důvěra v policii, spojená s uzavřením jednotlivých komunit do sebe s následnou neochotou poskytovat informace spojené se spáchanými trestnými činy, je jednou z hlavních překážek při řešení kriminality.

4.5. Politický kontext

Mezi lety 1989-1993 byl starostou NYC první afro-američan, demokrat David Dinkins. Za jeho působení došlo ke zmiňovanému celostátnímu poklesu kriminality. Co se týče kriminality, tak jeho

¹⁰⁹ Shootings Fell Sharply in Neighborhoods Operating NYC-Funded “Cure Violence” Programs, New Study Shows. Op. cit.

¹¹⁰ BUTTS, Jeffrey A. a Sheyla A. DELGADO. REPAIRING TRUST: Young Men in Neighborhoods with Cure Violence Programs Report Growing Confidence in Police. In: Research and Evaluation Center [online]. John Jay College of Criminal Justice, October 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://johnjayrec.nyc/2017/10/02/repairing2017/>

¹¹¹ Shootings Fell Sharply in Neighborhoods Operating NYC-Funded “Cure Violence” Programs, New Study Shows. Op. cit.

hlavní politikou věnující se snížení kriminality byla strategie „*Safe Streets, Safe City*”, pomocí které byl navýšen počet policistů společně se začleněním strategie „*community policing*” do NYPD.¹¹²

Ve volbách 1993 Dinkins porazil jeho protikandidát z voleb 1989, republikán Rudolph Giuliani. Tomu se podařilo v kampani akcentovat, i přes statistický pokles kriminality, potřebu posílení boje s kriminalitou a vyčištění ulic od nepořádku a chaosu.¹¹³

Brzy po svém zvolení se stal silným zastáncem politiky „*broken windows*”, kterou začal aktivně prosazovat. Do pozice hlavního policejního komisaře dosadil Williama Brattona. Společně se nejdříve začali věnovat fungování systému metra, kde 250 tisíc lidí denně neplatilo za jízdné. Jako řešení se ukázalo posláním stovek policistů, kteří na vandaly a černé pasažéry dohlíželi. Následně se přístup „*broken windows*” rozšířil na celé město New York. Dalším důležitým opatřením bylo zprovoznění policejního systému CompStat (viz výše). Giulianiho úspěchy v poklesu kriminality mu pomohly ke znovuzvolení v roce 1997.¹¹⁴

Také v následujícím období se Giuliani věnoval především tématu snižování kriminality. Během Giulianiho vlády, která skončila v roce 2001, poklesla kriminalita o 62,3 %, nicméně faktorů, které ovlivnily toto číslo je mnohem více než pouze působení starosty Giulianiho.¹¹⁵

Jeho nástupce Michael Bloomberg (kandidující první volební období za republikány, druhé jako nezávislý) nastoupil do úřadu 1. ledna 2002. V oblasti „*crime policy*” se nejčastěji zmiňuje jeho podpora kontroverzní politiky „*stop and frisk*”, jejíž uplatňování od jeho nástupu do úřadu

¹¹² Dinkins, David N.; Knobler, Peter (2013). *A Mayor's Life: Governing New York's Gorgeous Mosaic*. New York: PublicAffairs. ISBN 978-1-61039-301-0. Riggio, Len, Foreword, page xi.

dále též

JONES, David R. PAYING TRIBUTE TO THE CITY'S 106TH MAYOR. In: Community Service Society [online]. October 22nd, 2015 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.cssny.org/news/entry/paying-tribute-to-the-citys-106th-mayor>

¹¹³ HENNING SANTIAGO, Amanda Luz. How Rudolph Giuliani became New York City's mayor. In: City&State New York [online]. OCTOBER 14, 2019 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.cityandstateny.com/articles/politics/new-york-city/how-rudolph-giuliani-became-new-york-citys-mayor.html>

dále též

MITCHELL, Alison. Giuliani Zeroing In on Crime Issue; New Commercials Are Focusing on Fears of New Yorkers. In: The New York Times [online]. Sept. 20, 1993 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/1993/09/20/nyregion/giuliani-zeroing-crime-issue-new-commercials-are-focusing-fears-new-yorkers.html?searchResultPosition=312>

¹¹⁴ VEDANTAM, Shankar, Chris BENDEREV, Tara BOYLE, Renee KLAHR, Maggie PENMAN a Jennifer SCHMIDT. Op. cit.

¹¹⁵ FARLEY, Robert. Giuliani's Misleading Attack on de Blasio and Crime. In: FactCheck.org [online]. July 2, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.factcheck.org/2020/07/giulianis-misleading-attack-on-de-blasio-and-crime/>

výrazně narostlo a pohybovalo se na vysokých číslech po celou dobu jeho mandátu, který skončil v roce 2013.¹¹⁶ V médiích svojí náklonnost k „*stop and frisk*” obhajoval její nutností. Dle jeho vyjádření by omezení či ukončení prohlídek za účelem zajištění zbraní, mělo za následek navýšení zbraní v ulicích a s tím spojený nárůst vražd. V tomto kontextu se také opřel do kritiků, v tomto případě deníku The New York Times, který obvinil z nedostatečného pokrytí problematiky „*gun violence*”.¹¹⁷

Před Demokratickými primárkami na prezidenta USA v roce 2019 se však politiky „*stop and frisk*” vzdal a omluvil se za její uplatňování. Mnoho médií upozornilo na tento jeho nečekaný obrat, který s největší pravděpodobností reflektoval pozici Demokratické strany.¹¹⁸ Na konci Bloombergovy vlády byl pokles kriminality oproti předchozí Giulianiho vládě 32 %.¹¹⁹

Současný starosta NYC, demokrat Bill de Blasio nastoupil do úřadu v roce 2014. Ve stejný rok učinil první výrazný krok, když stáhnul odvolání proti zmiňovanému rozhodnutí soudu o neústavním používání politiky „*stop and frisk*”.¹²⁰ Během let 2014-2019 kriminalita klesla o 13,9 % oproti poslednímu roku vlády Bloomberga.¹²¹ V roce 2020 byl však zaznamenán nárůst kriminality.

Na tento jev reagoval de Blasio podporou zmiňovaného programu CureViolence, který společně s celým CMS programem dlouhodobě podporuje, o 10 milionu dolarů.¹²² Dále také provedl razantní krok a to snížení rozpočtu na operativní výdaje NYPD o 1 miliardu dolarů a

¹¹⁶ Soda Ban, Stop-and-Frisk, and a Third Term: Mike Bloomberg's Record as NYC Mayor [online]. In: . FEB. 06, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nyl.com/nyc/all-boroughs/politics/2020/02/06/michael-bloomberg-presidential-campaign-michael-bloomberg-record-nyc>

¹¹⁷ BOLE, Nicole a Ben FRACTENBERG. Bloomberg Defends Stop And Frisk, Unloads On Inspector General Bill, And Calls NYCLU 'Extremists'. In: HUFFPOST [online]. 04/30/2013 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.huffpost.com/entry/bloomberg-stop-and-frisk_n_3186641?guccounter=1

¹¹⁸ Soda Ban, Stop-and-Frisk, and a Third Term: Mike Bloomberg's Record as NYC Mayor [online]. Op. cit.

¹¹⁹ FARLEY, Robert. Op. cit.

¹²⁰ MANGUAL, Rafael A. By Fostering Crime, de Blasio Has Deepened the 'Two New Yorks' Divide. In: Manhattan Institute [online]. September 10, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.manhattan-institute.org/by-fostering-crime-de-blasio-has-deepened-the-two-new-yorks-divide>

¹²¹ FARLEY, Robert. Op. cit.

¹²² PAZMINO, Gloria. De Blasio Announces \$10 Million Expansion of 'Cure Violence' Program. In: Spectrum News NY1 [online]. JUN. 10, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nyl.com/nyc/all-boroughs/news/2020/06/10/mayor-update-nypd-policing-and-school-safety>

dalších 500 milionu dolarů z celkového rozpočtu NYPD. Tyto finanční zdroje se mají použít na rozvoj center pro mladistvé a veřejného bydlení.¹²³

Nárůst kriminality v roce 2020 vedl také k slovní potyčce s bývalým starostou Giuliani, který de Blasio veřejně kritizoval za nastalou situaci.¹²⁴ Společně s kritikou také představil plán ve spolupráci s *Manhattan GOP Chairwoman* Andreou Catsimatidis a dalšími republikány na oživení New York City. Co se týče oblasti kriminality, tak Giuliani navrhnul nábor 9 tisíc policistů, kteří by měli působit v terénu a pomoci s potíráním zločinu, střelbě v ulicích, bezdomovectví a také by měli pomoci podporovat místní podniky.¹²⁵

¹²³ DURKIN, Erin. De Blasio confirms he'll cut \$1B from NYPD budget. In: Politico [online]. 06/29/2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.politico.com/states/new-york/albany/story/2020/06/29/de-blasio-confirms-hell-cut-1b-from-nypd-budget-1295930>

¹²⁴ Rudy Giuliani accuses Bill de Blasio of 'destroying' his city. In: Fox 5 New York [online]. September 18, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.fox5ny.com/news/rudy-giuliani-accuses-bill-de-blasio-of-destroying-his-city>

¹²⁵ Ex-Mayor Rudy Giuliani, City GOP Unveil Plan to Revive NYC, Includes Hiring 9K Cops. In: NBC New York [online]. September 16, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nbcnewyork.com/news/local/former-mayor-rudy-giuliani-city-gop-officials-to-unveil-plan-to-revive-nyc/2620339/>

5. Baltimore

5.1. Historie v kontextu kriminality

Město Baltimore bylo až do poloviny 20. století jedním z ekonomicky prosperujících průmyslových měst v USA a důležitým přístavem. Ekonomický pád města začal v 60. letech 20. století s počínajícím úpadkem průmyslu, což mělo za následek také odliv obyvatel. Mezi lety 1950-2010 se populace Baltimoru snížila o celou jednu třetinu.

Mark V. Levine, který se věnuje ekonomickému vývoji a „*urban studies*“, popsal Baltimore po jeho úpadku jako město složené ze tří odlišných Baltimorů. První označil jako „*Renaissance City*” nebo-li oblast, kde se podařilo uplatnit finanční investice a revitalizační projekty a zachovat tím tak určitou ekonomickou výkonnost. Další z „Baltimorů” označil jako „*Underclass City*”, tedy část, která úpadek města odnesla nejvíce. Tato oblast se vyznačuje neprosperujícími čtvrtěmi, které jsou často ve špatném stavu. Existuje zde vysoká kriminalita, drogová závislost a chudoba. Posledním typem jsou předměstí, kam se mnoho obyvatel v průběhu let z Baltimoru přestěhovalo.¹²⁶

Jak již bylo řečeno v předchozích kapitolách, v 90. letech 20. století docházelo k celkovému poklesu kriminality napříč Spojenými státy. V případě Baltimoru se však jedná o mírně odlišný trend, který vybočuje z toho celostátního. V průběhu 90. let se zde totiž nekonal žádný výrazný propad, naopak po dosažení vrcholu se křivka držela kolísavých čísel na podobné úrovni. Částečný pokles vražd byl zaznamenán na přelomu tisíciletí a poté mezi lety 2008 až 2014. Další výrazný nárůst se odehrál v roce 2015, kdy bylo spácháno 344 vražd což se přiblížilo vrcholu z roku 1993, kdy byl počet vražd 353. Během následujících let se čísla držela podobné úrovně. V roce 2017 bylo spácháno 342 vražd a v roce 2019 348 vražd, tedy ještě více než v roce 2015 a téměř tak toto číslo dosáhlo rekordu z roku 1993.¹²⁷

¹²⁶ Understanding Baltimore's Violent Spaces: Conclusions [online]. Fall 2015, , 1,8 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: https://ocw.mit.edu/courses/urban-studies-and-planning/11-488-urban-development-in-conflict-cities-planning-challenges-and-policy-innovations-fall-2015/assignments/MIT11_488F15_Understand.pdf

¹²⁷ AmericanViolence.org [online]. [cit. 2021-5-2]. Dostupné z: <https://www.americanviolence.org/chart?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2020-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds=2404000&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=from1990>

dále též

Baltimore Homicides [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://homicides.news.baltimoresun.com/?range=all>

5.2. Broken windows

Kolem roku 1999 se začala v Baltimoru aplikovat známá strategie z ostatních měst vycházející z tzv. „*broken windows theory*”. Jak již bylo řečeno, jedná se o přístup jehož hlavní myšlenkou je, že jakékoliv menší provinění, delikty nebo výtržnosti vytvářejí prostředí pro závažnější trestnou činnost. Toto prostředí tímto vysílá určitý signál, že pakliže jsou tyto menší přestupky tolerovány, je šance, že budou jiné aktivity (včetně trestných činů) tolerovány také. Tím se sníží úroveň dané oblasti, která je poté více náchylná k působení těchto rizikových jedinců či skupin. Z tohoto předpokladu vychází konkrétní strategie, která hovoří o situaci či jevu, kdy snížení či potlačení těch méně závažných deliktů vede k přímému důsledku snížení závažnější kriminality. Proto by se měla policie zaměřit především na potírání a prevenci deliktů než se věnovat řešení trestných činů.¹²⁸

V případě Baltimoru byla uplatněna tvrdší forma této strategie v podobě tzv. „*zero tolerance*”. V praxi to znamenalo zavedení zatýkání osob páchajících drobné přestupky především v problémových oblastech s vysokou kriminalitou a nízkou životní úrovní. Pakliže vezmeme v potaz předchozí kapitolu o New York City, tak zde můžeme pozorovat, že co se týče politiky „*broken windows*”, tak v Baltimoru byla tato politika aplikována velmi podobným způsobem. Tato podobnost je demonstrována prostřednictvím uplatnění politiky „*zero tolerance*”, která představuje tvrdší formu „*broken windows*”, založenou na aktivním policejním přístupu represivního charakteru.

Oproti diskutovanému New York City se v Baltimoru dokonce dosáhlo vyšší intenzity zatýkání. Baltimorská policie se zaměřila především na postih potulování se, postávání na ulicích a neuposlechnutí policejních rozkazů. To mimo jiné vyvolalo otázky, zda se vůbec jedná o praktiky slučitelné s ústavou. Tisíce obyvatel Baltimoru z především sociálně znevýhodněných oblastí tak bylo zatčeno aniž by proti nim bylo následně vzneseno obvinění. Toto tvrzení dokládají také čísla, která dodala Patricia Jessamyová, která byla tehdejší státní zástupkyně Baltimoru. Podle ní bylo na začátku zavedení těchto strategií v roce 2000 odmítnuto stíhat 15 % zatčení bez soudního povolení. V roce 2004 se jednalo již o 30 % a v roce 2005 o 37 %. Celkově bylo odmítnuto stíhat 20 % všech zatčení v období mezi dubnem 2004 a březnem 2005. V tomto ohledu tak Baltimore výrazně předčil

¹²⁸ COLLINS, Reed. Strolling While Poor: How Broken-Windows Policing Created a New Crime in Baltimore. Georgetown Journal on Poverty Law & Policy [online]. 2007, Fall 2007, XIV(Number 3), 419-440 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/geojpvlp14&id=425&collection=journals&index=>

New York City, který v období 1998, kdy byl nárůst zatčených a nestíhaných silně diskutován v médiích, dosahoval 6 %.¹²⁹

Hlavní postavou, která stála za adoptí a aplikací tohoto systému byl Jack Maple, který stál za analytickým systémem Compstat v New York City. Dalšími důležitými postavami byli policejní komisaři Edward T. Norris a Kevin P. Clark, kteří oba pocházeli z New York City, kde pracovali během období vlády starosty Giulianiho.¹³⁰ Zde si můžeme všimnout dalšího propojení s newyorskou aplikací metody „*broken windows*“. Kromě sdíleného tvrdšího, represivnějšího přístupu tu také došlo tedy ke sdílení, respektive k využití výrazných aktérů, kteří stáli za newyorskou implementací politiky. Jedná se tak o další analogii k případu New York City.

Výsledky, respektive dopady „*broken windows*“ na pokles kriminality, jsou podobně jako v případě New York City nejednoznačné. Mezi lety 1999 a 2004 klesla násilná kriminalita o 23,5 %, nicméně přesný podíl strategie „*broken windows*“ zde nelze určit. V tomto období byl totiž také implementován zmiňovaný policejní analytický systém Compstat, který mohl mít podobný vliv, ale též to není možné přesněji definovat.¹³¹ Pakliže vezmeme v potaz výsledky této politiky v předchozí kapitole o New York City, tak se zde dostáváme do prakticky stejné situace. Reálné dopady politiky na pokles kriminality jsou v obou případech velmi těžce definovatelné. Tímto se případy New York City a Baltimoru dostávají na podobnou úroveň, kdy v rámci jedné konkrétní strategie byl uplatněn jak stejný postup, tak zapojení stejných klíčových lidí a systémů s velmi podobným výsledkem.

I kdybychom však považovali politiku „*broken windows*“ za úspěšnou, existuje zde jeden důležitý faktor, který možné přínosy koriguje. Aktivní a nekompromisní přístup policejních sborů k zatýkání měl vliv na cílovou skupinu, jimiž byli převážně obyvatelé sociálně a ekonomicky slabších čtvrtí. Ti získali po zatčení, kvůli již zmíněným velmi mírným a banálním přestupkům jako neuposlechnutí policejního rozkazu či postávání na ulici, zápis v trestním rejstříku, což mohlo vést k možné ztrátě zaměstnání či nevýhodě při hledání práce až po nemožnost najít si zaměstnání. Tito lidé poté zůstávají bez příjmů, což vytváří podhoubí pro možnou trestnou činnost a s tím spojený spirálovitý úpadek celé dané lokality či oblasti. Důsledkem je také rozšíření propasti v rámci důvěry mezi policií a jednotlivými krizovými čtvrtěmi.

Samotné zatýkání, které tvořilo základ této politiky, se stalo předmětem silné kritiky a následně se dostalo také k soudu. Marylandský obvodní soud, respektive jeho 23-členná porota se soudcem Josephem P. McCurdym, rozhodl doporučit snížení těchto krátkodobých zatčení o

¹²⁹ Tamtéž, s. 419-440

¹³⁰ Tamtéž, s. 419-440

¹³¹ Tamtéž, s. 419-440

polovinu do konce roku 2005. Odůvodněním bylo navýšení důvěry veřejnosti v bezpečnostní složky.¹³²

5.3. Safe Streets

Program Safe Streets je baltimorskou verzí chicagské strategie CeaseFire, nebo-li programu CureViolence. Jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole, jedná se o program, jehož cílem je snížení počtu střelby, respektive „*gun violence*” v daných městech a jejich čtvrtích. Hlavním přístupem je program aktivní pomoci, kterou vykonávají pracovníci v určitých oblastech a komunitách. Jejich hlavním úkolem je aktivně vyhledávat možné konflikty přímo na místě, které by mohly vyústit v násilí a snažit se jim zabránit. Společně s touto funkcí hrají roli tzv. mentorů či pozitivních vzorů, kteří pomáhají cílené skupině a jednotlivcům hledat si zaměstnání, vzdělávat se a v celkovém důsledku se je snaží držet od možného zapletení se do kriminální činnosti.¹³³

Strategie Safe Streets byla poprvé aplikována v červnu 2007 ve čtvrti McElderry Park ve východním Baltimoru. Zpočátku se objevovaly problémy s implementací programu spojené s ustanovením stálé pracovní skupiny. Tyto problémy byl vyřešeny v březnu 2008. K rozšíření oblastí došlo mezi lety 2008-2009. V březnu 2008 byl program aplikován ve čtvrti Elwood's Park a v lednu 2009 byly přidány oblasti Madison-Eastend a Cherry Hill.¹³⁴

V období mezi červencem 2007 a prosincem 2010 došlo k 276 incidentům, u kterých zasahovali pracovníci programu Safe Streets. Ve 2/3 případů se na místě objevily střelné zbraně. V 88 % případech byly zapojeny osoby s násilnou minulostí a v 75 % případů byli zapojeni členové gangů. Další statistiky se týkají rizikovosti situací. 84 % všech incidentů bylo potenciálně

¹³² Tamtéž, s. 419-440

¹³³ Safe Streets. John Hopkins Bloomberg School of Public Health [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: https://www.jhsph.edu/research/centers-and-institutes/center-for-prevention-of-youth-violence/field_reports/Safe_Streets.html
dále též

The 'Cure' to Ending Violence in Baltimore. Aspen Institute [online]. DECEMBER 3, 2015 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://www.aspeninstitute.org/impact/cure-ending-violence-baltimore-2/>

¹³⁴ WEBSTER, Daniel W., Jennifer Mendel WHITEHILL, Jon S. VERNICK a Elizabeth M. PARKER. Evaluation of Baltimore's Safe Streets Program: Effects on Attitudes, Participants' Experiences, and Gun Violence [online]. January 11, 2012 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <http://cureviolence.org/wp-content/uploads/2017/09/Safe-Streets-full-evaluation.pdf>. John Hopkins Bloomberg School of Public Health.

dále též

Effects of Baltimore's Safe Streets Program on Gun Violence: A Replication of Chicago's CeaseFire Program. Journal of Urban Health [online]. 2013, 2012, **90**(1), 27-40 [cit. 2021-01-29]. ISSN 1099-3460. Dostupné z: doi:10.1007/s11524-012-9731-5

rizikových. Z toho by v 59,5 % případech velmi pravděpodobně a ve 24,6 % pravděpodobně došlo ke střelbě. Co se týče úspěšnosti řešení konfliktů skrze pracovníky, tak úspěšné řešení se dostavilo v 69 % případů. V dalších 23 % byl problém dočasně vyřešen a akutní nebezpečí střelby bylo zažehnáno. Celkový počet incidentů, který pracovníci řešili, se za měsíc pohyboval od průměru 1,2 v Madison-Eastend, přes 1,4 v Elwood Parku a 3,2 v Cherry Hill až do 4.0 v McElderry Park.¹³⁵

Co se týče sociálního aspektu strategie, tak 2/3 zúčastněných aktérů se scházely minimálně třikrát týdně s komunitními pracovníky, přičemž schůzky trvaly u 3/4 aktérů v průměru více jak hodinu. Nejvíce požadovanou pomocí bylo hledání práce (88 %), školení pro pracovní pohovory tvořilo 75 %, pracovní pomoc či výcvik vyhledalo 63 % zúčastněných a 95 % potřebovalo pomoci s dostáním se na školu. Všichni participující potřebovali pomoc při řešení konfliktů v rodině. Většinou 52 % se povedlo urovnat v průměru dva konflikty, z čehož 28 % zahrnovaly zbraně a 91 % násilí. Celkově pak 80 % účastníků reportovalo zlepšení jejich života.¹³⁶

Výsledná čísla v jednotlivých čtvrtích byla až na výjimku podobná a pozitivní. Ve čtvrti Cherry Hill byl zaznamenán pokles počtu vražd o 56 %. Pokles střelby bez obětí byl 34 %. V McElderry Parku nedošlo během prvních 22 měsíců k žádné vraždě, přičemž bylo odhadováno, že za toto období (bez uplatnění strategie) dojde k pěti vraždám. Celkový pokles vražd v této oblasti za období aplikace strategie byl 26 %. Po implementaci programu v této sousední čtvrti nebyl zjištěn žádný vliv strategie na vraždy a střelbu jako takovou. Zmiňovaná čtvrť Madison-Eastend zaznamenala pokles střelby (bez obětí) o 44 %. Co se týká vražd, tak zde došlo k trojnásobnému nárůstu oproti očekávaným výsledkům s implementací Safe Streets. Ve čtvrti Elwood Park došlo ke snížení střelby o 34 %.¹³⁷

Podobně jako v předchozích dvou implementacích strategie CureViolence v Chicagu i v New York City se i zde dá hovořit o nejednoznačném výsledku. Ve zkoumaných oblastech došlo v jednotlivých aspektech k poměrně výraznému zlepšení, které však nebylo plošné. Tento fenomén vykazuje podobnost s výsledky z Chicaga, kde některé čtvrtě zaznamenaly pokles například ve střelbě, ale naopak ve vraždách nikoliv a naopak. Podobnost s aplikací programu v New York City se zase nachází v pozitivním ohlase na sociální aspekt politiky, která se nevěnuje pouze kriminalitě a snaze odradit aktéry řešit konfliktní situace násilnými způsoby, ale zahrnuje i konzultační a mentorské hledisko.

¹³⁵ Tamtéž.

¹³⁶ Tamtéž.

¹³⁷ Tamtéž.

5.4. Politický kontext

V období 90. let byl starostou Baltimoru demokrat Kurt Schmoke, který byl do úřadu zvolen v roce 1987. V úřadě setrval po tři funkční volební období, tedy až do roku 1999. Stal se také prvním afroamerickým starostou Baltimoru v historii města.¹³⁸

Jednou z jeho výrazných myšlenek či záměrů byla rekvalifikace problému užívání drog a s tím spojený přesun z kriminální oblasti do oblasti veřejného zdraví. Další z politik, která se vztahovala k tomuto záměru, byl vládní program výměny jehel pro závislé, který je v současnosti v Baltimoru největší v zemi.¹³⁹

Co se týče politik a postupů vztahujících se přímo na oblast kriminality, tak se starosta Schmoke zaměřil na zlepšení efektivity fungování *City's Police Department*. Byla aplikována metoda „*community policing*“, tedy pěší hlídky v daných oblastech. Společně s tím byly zřízeny hlídky na motocyklech, které fungovaly také na principu „*community policing*“ a do ulic byly umístěny bezpečnostní kamery. V rámci policejních zásahů byly používány konkrétní a cílené razie na zabavení drog a zbraní, respektive na potírání operací spojených s jejich prodejem atd.¹⁴⁰

Celkově byla strategie policie zaměřena na řešení vážnějších trestných činů. Fakticky se tak jednalo o opak politiky „*broken windows*“. Tento přístup byl kritizován jeho nástupcem Martinem O'Malleyem, který poslední tři roky vlády Schmoka požadoval, aby implementoval politiku „*broken windows*“, nicméně starosta Schmoke tyto nátlaky odmítl.¹⁴¹

Demokrat Martin O'Malley byl zvolen starostou Baltimoru v roce 1999. Po svém zvolení začal aplikovat politiku „*broken windows*“ podle newyorského vzoru. Z New York City také přivedl několik důležitých postav v rámci implementace této strategie. Jedním z hlavních byl Jack Maple, kterého si najal jako policejního konzultanta, a který stál za systémem Compstat. Jack Maple byl jednou z hlavních postav při implementaci strategie. Dále najal dva policejní komisaře z

¹³⁸ Biographical Sketch of Mayor Kurt L. Schmoke [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://msa.maryland.gov/megafile/msa/speccol/sc3500/sc3520/011600/011606/html/schmoke.html>

dále též

TAYLOR, Maggie. Former Baltimore Mayor Kurt Schmoke: Ahead of his Time [online]. In: . FEBRUARY 19, 2014 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://drugpolicy.org/blog/former-baltimore-mayor-kurt-schmoke-ahead-his-time>

dále též

COLLINS, Reed. Op. cit., s. 419-430

¹³⁹ Tamtéž.

¹⁴⁰ Tamtéž.

¹⁴¹ Tamtéž.

New York City, kteří měli zkušenosti s prací pod tehdejšími starosty Giulianim, Edwarda Norrise a Kevina Clarka.¹⁴² Politiky v oblasti boje s kriminalitou vyvolaly rozporuplné reakce, přičemž kritici používali především argument poničení vztahů mezi policií a postiženými komunitami vlivem strategie „*broken windows*” společně se „*zero tolerance*”. V následujících volbách nicméně O’Malley zvítězil s výraznou většinou 67 % voličů. Celkově za jeho vlády poklesl počet vražd o 16 %. Odvrácenou stranou bylo velmi vysoké číslo zadržených osob, které dosahovalo 1/6 populace Baltimoru.¹⁴³

Jeho nástupkyní po zvolení do funkce guvernéra státu Maryland se stala demokratka Sheila Dixonová jako první žena afro-amerického původu v této funkci. V oblasti opatření vztahujících se ke snížení kriminality se starostka Dixonová navrátila ke strategiím z období vlády Kurta Schmoka. V roce 2007 představila plán na podporu zmiňovaného „*community policing*”, společně se zaměřením na potlačování kriminality a věnováním nejvíce pozornosti těm nejvíce závažným trestným činům a jejich pachatelům. Za období její vlády pokračovala statistika počtu vražd v sestupném trendu a roku 2010, tedy na konci vlády Dixonové, se počet vražd dostal na číslo 223. Také byla mimo jiné aplikována strategie Safe Streets v období její pozice starostky Baltimoru.¹⁴⁴

¹⁴² COLLINS, Reed. Op. cit., s. 419-430

¹⁴³ SCHWARTZMAN, Paul a John WAGNER. As Baltimore mayor, critics say, O’Malley’s police tactics sowed distrust. In: The Washington Post [online]. April 25, 2015 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/local/dc-politics/as-mayor-of-baltimore-omalley-s-policing-strategy-sowed-mistrust/2015/04/25/af81178a-ea9d-11e4-9767-6276fc9b0ada_story.html

¹⁴⁴ STREICHER, Maxine. Sheila Dixon to run for mayor, says crime dropped when she was mayor before [online]. In: . Tuesday, December 17th 2019 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://foxbaltimore.com/news/city-in-crisis/sheila-dixon-to-run-for-mayor-says-crime-dropped-when-she-was-mayor-before>

6. Komparace

Po představení situace a jednotlivých politik snažících se řešit problematiku městské kriminality, se dostáváme ke zhodnocení a porovnání jednotlivých výsledků. Na začátku je nutné předem zmínit, že veškeré výsledky se dají označit pouze jako příspěvky ke snížení kriminality. Nelze však vliv žádné strategie označit jako absolutní a jediný. V rámci zkoumaných politik je společným opatřením pro všechna vybraná města strategie CureViolence.

Ta byla implementována pod různými názvy (CeaseFire v Chicagu či Safe Streets v Baltimoru). Zkoumaných oblastí bylo v případě Chicaga sedm, v Baltimoru čtyři a v New York City dvě. Vycházejíc ze sesbíraných informací, v případech Chicaga a Baltimoru se objevily počáteční problémy s implementací programu, jejichž společným jmenovatelem byl nedostatek vhodných pracovníků. Právě tato dvě města měla k sobě blíže co se týká obecného porovnání charakteru výsledků. V obou městech byly výsledky smíšené ve dvou zkoumaných parametrech - počet střelby a počet vražd.

Tabulka 1: srovnání poklesu počtu střelby v jednotlivých čtvrtích

	Cherry Hill	Elwood Park	Madison-Eastend	Auburn Green	Logan Square	Southwest	West Garfield Park	East New York	South Bronx
Pokles počtu střelby	-24 %	-34 %	-44 %	-17,4 %	-21,7 %	-24,2 %	-24,4 %	-50 %	-37 %

Zdroj: vlastní zpracování autora dle dat ze stran 18,29,38,39¹⁴⁵

Co se týká snížení počtu střelby, tak v Baltimoru došlo k poklesu ve třech ze čtyř zkoumaných oblastí (Cherry Hill - 24 %, Elwood Park - 34 %, Madison-Eastend - 44 %), zatímco v Chicagu ve čtyřech ze sedmi oblastí (Auburn Green - 17,4 %, Logan Square - 21,7 %, Southwest -

¹⁴⁵ SKOGAN, Wesley G., Susan M. HARTNETT, Natalie BUMP a Jill DUBOIS. Op. cit.

dále též

DELGADO, Sheyla A., Laila ALSABAHI, Kevin WOLFF, Nicole ALEXANDER, Patricia COBAR a Jeffrey A. BUTTS. Op. cit.

dále též

WEBSTER, Daniel W., Jennifer Mendel WHITEHILL, Jon S. VERNICK a Elizabeth M. PARKER. Op. cit.

dále též

Effects of Baltimore's Safe Streets Program on Gun Violence: A Replication of Chicago's CeaseFire Program. Journal of Urban Health [online]. Op. cit.

24,2 % a West Garfield Park - 24,4 %). V případě New York City byl pokles ve zkoumaných oblastech východního New Yorku o 50 %, respektive o 37 % v jižním Bronxu.

Při pohledu na jednotlivá čísla můžeme vyvodit největší úspěch strategie v New York City, kde byl procentuálně největší pokles (východní New York - 50 %) více jak dvojnásobný oproti největšímu poklesu v Chicagu (West Garfield Park - 24,4 %). Oproti největšímu poklesu v Baltimoru (Madison-Eastend - 44 %) se jedná o 6 % větší pokles. Pakliže vezmeme také nejmenší poklesy počtu střelby, tak i zde je rozdíl mezi New York City (jižní Bronx - 37 %) a Chicagem (Auburn Green - 17,4 %) více jak dvojnásobný. V porovnání s Baltimorem (Cherry Hill - 24 %) se pak jedná o rozdíl 13 %. Mezi Baltimorem a Chicagem jsou rozdíly již méně výrazné, nicméně pořád signifikantní. Rozdíl mezi největším poklesem (Madison-Eastend - Baltimore, West Garfield Park - Chicago) je 19,6%, mezi nejmenším poklesem (Cherry Hill - Baltimore, Auburn Green Chicago) je 6,6 %.

Z výsledných čísel můžeme také vyzorovat, že se největší pokles v Chicagu a nejmenší v Baltimoru se téměř rovnají. Pro úplnost je nutné dodat, že ve třech oblastech Chicaga (West Humboldt Park, Rogers Park a Englewood) nedošlo k žádnému poklesu nebo nebylo možné pokles přisoudit působení CureViolence. Stejně tak v oblasti McElderry Park v Baltimoru nedošlo k žádnému poklesu.

Podle statistických výsledků můžeme označit newyorskou implementaci CureViolence za nejúspěšnější. Naopak implementace v Chicagu se podle statistiky jeví jako nejméně úspěšná v parametru počtu střelby.

Tabulka 2: srovnání poklesu počtu vražd v jednotlivých čtvrtích

	Cherry Hill	McElderry Park	East New York	South Bronx
Pokles počtu vražd	-56 %	-26 %	-15 %	-63 %

Zdroj: vlastní zpracování autora dle dat ze stran 29, 38¹⁴⁶

¹⁴⁶ DELGADO, Sheyla A., Laila ALSABAHI, Kevin WOLFF, Nicole ALEXANDER, Patricia COBAR a Jeffrey A. BUTTS. Op. cit.

dále též

WEBSTER, Daniel W., Jennifer Mendel WHITEHILL, Jon S. VERNICK a Elizabeth M. PARKER. Op. cit.

dále též

Effects of Baltimore's Safe Streets Program on Gun Violence: A Replication of Chicago's CeaseFire Program. Journal of Urban Health [online]. Op. cit.

Druhým porovnávaným parametrem byl počet vražd. V Chicagu se podařilo zásluhou CureViolence snížit počet vražd v jedné ze sedmi zkoumaných oblastí a to v Auburn Gresham, kde byl pokles dvojnásobný oproti porovnávaným oblastem v Chicagu. Ve zbývajících čtvrtích buďto k poklesu nedošlo nebo se pokles nedal propojit s implementací politiky.

V Baltimoru se pokles počtu vražd týkal čtvrtí Cherry Hill (o 56 %) a McElderry Park (o 26 %). Ve čtvrti Elwood Park nebyl pokles zaznamenán. Naopak v oblasti Madison-Eastend došlo k významnému nárůstu počtu vražd, který se pohyboval na trojnásobku odhadované hodnoty počtu vražd.

Newyorské zkoumané oblasti východní New York a jižní Bronx měly pokles 15 %, respektive 63 %.

Celkový největší pokles tedy zaznamenala oblast jižního Bronxu. S rozdílem 7 % byl druhý největší pokles v Cherry Hill v Baltimoru. Celkově se ze tohoto pohledu dá označit newyorská implementace za nejúspěšnější, jelikož se podařilo dosáhnout poklesu v obou zkoumaných oblastech. Případ Baltimoru je v tomto kritériu poměrně nevyrovnaný. V oblastech, kde došlo k poklesu se jednalo o hodnoty velmi podobné New York City (56 % v Cherry Hill a 26 % v McElderry Parku oproti 63 % v jižním Bronxu a 15 % ve východním New Yorku). Naopak Elwood Park, kde k poklesu nedošlo a především nečekaný nárůst počtu vražd ve čtvrti Madison-Eastend vyrovnal kladné výsledky ostatních dvou oblastí.

Z tohoto kritéria poklesu počtu vražd se nejhůře jeví chicagský případ, kde byl pokles pouze v jedné oblasti, nicméně zde byl poměrně výrazný, dvojnásobný pokles oproti porovnávané oblasti.

Celkově lze tedy vyvodit z dostupných dat, že implementace strategie CureViolence proběhla nejúspěšněji v New York City, především díky promítnutí pozitivních výsledků do obou zkoumaných oblastí. Za poměrně úspěšnou by se dala považovat také implementace v Baltimoru, kde se však výsledky v jednotlivých čtvrtích poměrně výrazně lišily. Nicméně v některých konkrétních případech, co se týče procentuálního poklesu, se dokázaly výsledky v daných čtvrtích Baltimoru přiblížit i těm newyorským (pokles počtu vražd). Nejméně úspěšnou aplikací politiky CureViolence byla ta v Chicagu. Pokles střelby byl sice zaznamenán ve 4 ze 7 oblastí, nicméně pokles vražd se týkal pouze jediné.

Pro zkompletování části zabývající se CureViolence je nutné zmínit celkové pozitivní dopady na zasažené obyvatelstvo v aspektu sociální podpory. Jedná se jak o nárůst podpory policie v New York City či využívání mentoringu a pomoc se zlepšením kvality života v Baltimoru.

Druhou zkoumanou politikou byla „*broken windows*“. Ta byla implementována ve městech New York City a Baltimore. V obou městech byla strategie aplikována společně s přístupem tzv.

„zero tolerance“ či „stop and frisk“, která je založena na přísném, až represivním způsobu náhodného zastavování a prohledávání osob. Obě dvě implementace si tak byly velmi podobné, dokonce i na personálních pozicích, kdy v případě Baltimoru byli využiti stejní klíčoví lidé, kteří stáli u implementace newyorského modelu.

Co oba případy také pojí jsou výsledky aplikace této politiky. Závěry hovoří o nemožnosti propojení aplikace této politiky a poklesu kriminality jak v případě New York City, tak v případě Baltimoru. Tento fakt tudíž ve výsledku znemožňuje konkrétní komparaci výsledků mezi jednotlivými městy.

Hlavní nevýhodou, která se týká této politiky a spojuje jak New York City, tak Baltimore, jsou negativní vedlejší sociální efekty ve vztahu k postiženým komunitám. Tyto efekty se v těchto dvou případech týkaly především velmi rázných až nepřiměřených postihů a frekvencí kontrol. Dalším negativním vedlejším efektem vycházejícím z předchozího bodu bylo velmi snadné získání zápisu do trestního rejstříku a s tím spojené následné znevýhodnění při hledání zaměstnání.

Tímto se dostáváme k poslední části komparace, která se věnuje hlavnímu zkoumanému předpokladu či otázce, a to zda vycházejí z komparace lépe politiky založené na mírnějším, komunitně orientovaném přístupu (CureViolence) či ty vycházející z přísnějšího přístupu, který striktně vymáhá právo prostřednictvím represivně preventivního charakteru („broken windows“ společně se „stop and frisk/zero tolerance“). V rámci této části se nabízí porovnat jednotlivé statistické výsledky společně s dalšími dopady.

Co se týče prvního zkoumaného aspektu, tedy komparace statistických výsledků na pokles kriminality, tak ačkoliv se výsledky CureViolence v jednotlivých městech občas i výrazně odlišují, pořád se nachází v částečně pozitivních výsledcích, kdy alespoň v jedné oblasti se objevil pozitivní vliv na pokles střelby či pokles vražd. Naproti tomu implementace „broken windows“ v kombinaci se „stop and frisk/zero tolerance“ nepřinesla v New York City ani v Baltimoru prokazatelný vliv na pokles střelby či počet vražd. Z toho pohledu se jeví první přístup jako efektivnější. Pro doplnění je vhodné zmínit pozitivní vliv na výsledky v oblasti poklesu střelby a vražd v rámci politiky VRS v Chicagu, která se řadí do první skupiny politik.

V rámci druhého zkoumaného parametru - vedlejších dopadů jsou rozdíly výraznější. Výše zmiňované jemné, nicméně minimálně do budoucna přínosné pozitivní dopady v oblasti komunitní pomoci zahrnuté v politice CureViolence, se řadí mezi jednoznačně pozitivní. Na druhou stranu výše zmíněné silně negativní dopady „broken windows“, které se jak v případě Baltimoru, tak v případě New York City staly předmětem soudních sporů a stížností, navyšují menší úspěšnost

strategie jako takové. Z této komparace se tedy jeví mírnější, komunitně orientované přístupy jako vhodnější varianta či směr jakým se ubírat při vytváření politik pro boj s městskou kriminalitou.

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se věnoval problematice kriminality ve vybraných amerických městech, respektive veřejným politikám a strategiím, které se snaží tuto problematiku řešit. Mimo to jsem v práci zpracoval také teoretický úvod do problematiky a následně historické a politické kontexty v jednotlivých městech.

V Chicagu byly zkoumanými veřejnými politikami VRS, částečně PSN a CureViolence. Všechny zmíněné strategie byly mírnějšího, komunitně orientovaného rázu s cílem působit na konkrétní krizové situace a aktéry. Jelikož se jednalo o odlišné principy fungování strategií spojené s odlišnou metodikou a zaměřením, tak nebylo možné provést komparaci. Výsledky všech strategií byly rozporuplné, nicméně určitý pozitivní efekt reprezentuje každá z nich.

V případě New York City byly zkoumané strategie „*broken windows*” a CureViolence, tedy reprezentanti jak plošných strategií, represivnějšího rázu („*broken windows*” společně se „*zero tolerance*”), tak zmiňovaných mírnějších strategií v podobě CureViolence. Výsledky v New York City byly zřejmě nejjednoznačnější. Politika CureViolence reprezentovala velmi dobré výsledky, které byly nejlepší ze všech tří zkoumaných měst, kde byla strategie aplikována. Naopak u „*broken windows*” nebylo možné přesněji extrahovat a definovat pozitivní této politiky na pokles kriminality.

Posledním zkoumaným městem bylo město Baltimore. Zde byly stejně jako v případě New York City zkoumány politiky „*broken windows*” a CureViolence. Výsledky CureViolence byly smíšené. V komparaci s New York City byly o něco horší, jelikož k pozitivnímu výsledku nedošlo ve všech oblastech, kde byla strategie implementována, nicméně pořád se jednalo o lepší výsledky než v případě Chicaga. Co se týče druhé strategie „*broken windows*”, která byla implementovaná ve velmi podobné až identické formě jako v New York City, tak i zde bohužel nebylo možné zcela určit vliv strategie na pokles kriminality.

Celkové porovnání těchto dvou typů veřejných politik, zabývajících se kriminalitou vykazuje poměrně jasné závěry, kdy CureViolence (v případě Chicaga také VRS) dosáhla výsledků, které jsou měřitelné a do určité míry mají pozitivní vliv na pokles kriminality. Na druhé straně „*broken windows*” doprovázel problém s obtížnou definicí vlivu této strategie na pokles kriminality. V tomto srovnání se tedy jeví politika CureViolence jako úspěšnější.

Nicméně problémy této strategie spojené s růzností výsledků v rámci jednotlivých měst a jejich oblastí ukazují, že minimálně z krátkodobého hlediska se nejedná o stoprocentní strategii. Z

hlediska dlouhodobého se dle mého názoru jedná o velmi perspektivní strategii, respektive typ strategií, jelikož působí přímo uvnitř rizikových komunit a pracují s jednotlivými aktéry i na mezilidské či mentorské úrovni. Nesnaží se tedy řešit výhradně kriminální aspekt, ale i ten sociálně-ekonomický, který v mnoha případech může být jednou z hlavních příčin páchaní trestné činnosti. Především v tomto ohledu se tedy dle mého názoru ukazuje výhoda těchto přístupů nad těmi represivnějšího charakteru. Potenciální problémy s budoucí implementací mírných, komunitně orientovaných přístupů se nachází především v nedostatku lidských kapacit, které jsou vhodné a schopné působit v daných rizikových lokalitách, společně s finanční náročností programu, jehož pozitivní důsledky se mohou naplno projevit za delší než jedno volební období.

Summary

In my bachelor's thesis, I dealt with the issue of crime in selected American cities, respectively public policies and strategies that seek to address this issue. In addition, I also worked on a theoretical introduction to the issue and then the historical and political contexts in individual cities.

The first aspect examined was the comparison of statistical results on the decrease in crime in each city. In the case of CureViolence, the results showed, that the most significant influence over crime decrease was in New York City, more precisely in areas of East New York and South Bronx. Overall the results of CureViolence sometimes differed from city to city, however it achieved positive results, with at least one area having a positive effect on decline in murders or shootings. In addition, it is worth mentioning the positive impact on the results in the area of shooting and murder reduction within the VRS policy in Chicago, which is considered into the first group of policies. In contrast, the implementation of "broken windows" in combination with "stop and frisk/zero tolerance" policies in New York City and Baltimore were accompanied by a problem with the inability to define the impact of this strategy on the decrease in shootings or homicide. From this point of view, the results from the first approach seems more effective.

The second aspect examined were side effects caused by implementation of the policies. The community-oriented policies as CureViolence showed promising positive effects on the socio-economic aspects in the communities due to mentorship nature of the activities. On the other hand, policies based on repressive facet represented increase in arrests, which was excessive in many cases. Furthermore it has additional effects like distrust in police in critical areas and potentially refusal of cooperation with police on a criminal cases.

To conclude, the results of the research showed significant differences in implemented public policies with relatively unequivocal positive effects of the community-oriented policies (CureViolence) over the repressive ones („*broken windows*”).

Zdroje

Monografie a odborné články

BUTTS, Jeffrey A., Caterina Gouvis ROMAN, Lindsay BOSTWICK a Jeremy R. PORTER. Cure Violence: A Public Health Model to Reduce Gun Violence. *Annual Review of Public Health* [online]. January 7, 2015 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.annualreviews.org/doi/full/10.1146/annurev-publhealth-031914-122509#_i10.

COLLINS, Reed. Strolling While Poor: How Broken-Windows Policing Created a New Crime in Baltimore. *Georgetown Journal on Poverty Law & Policy* [online]. 2007, Fall 2007, **XIV**(Number 3), 419-440 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/geojpovlp14&id=425&collection=journals&index=>.

Dinkins, David N.; Knobler, Peter (2013). *A Mayor's Life: Governing New York's Gorgeous Mosaic*. New York: PublicAffairs. ISBN 978-1-61039-301-0. Riggio, Len, Foreword, page xi.

DRYDEN WITTE, Anne. Urban Crime: Issues and Policies. *Housing Policy Debate* [online]. Fannie Mae Foundation, 1996, [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: https://www.innovations.harvard.edu/sites/default/files/hpd_0704_witte.pdf.

Effects of Baltimore's Safe Streets Program on Gun Violence: A Replication of Chicago's CeaseFire Program. *Journal of Urban Health* [online]. 2013, 2012, **90**(1), 27-40 [cit. 2021-01-29]. ISSN 1099-3460. Dostupné z: doi:10.1007/s11524-012-9731-5.

EVANS, Douglas N., Jeremy REED PORTER a Cynthia-Lee MARAGH. What Do We Know About NYC's Stop and Frisk Program?: A Spatial and Statistical Analysis. *Advances in Social Sciences Research Journal* [online]. March 2014 [cit. 2021-4-1]. Dostupné z: doi:10.14738

GRUNWALD, Ben a Andreas V. PAPACHRISTOS. Project Safe Neighborhoods in Chicago: Looking Back a Decade Later. *Journal of Criminal Law and Criminology* [online]. Winter 2017 [cit. 2021-5-3]. Dostupné z: <https://scholarlycommons.law.northwestern.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=7600&context=jclc>.

Harcourt, Bernard E., and Jens Ludwig. "Broken Windows: New Evidence from New York City and a Five-City Social Experiment." *The University of Chicago Law Review*, vol. 73, no. 1, 2006, pp. 271–320. *JSTOR*, www.jstor.org/stable/4495553. Accessed 1 Apr. 2021.

JANKOWSKI, MARTÍN SÁNCHEZ. *Islands in the Street: Gangs and American Urban Society*. University of California Press, 1991. *JSTOR*, www.jstor.org/stable/10.1525/j.ctt1ppdz1. Accessed 1 Apr. 2021.

JOYCE, Ted. Did Legalized Abortion Lower Crime? *The Journal of Human Resources* [online]. 2004, 39(1) [cit. 2021-4-24]. ISSN 0022166X. Dostupné z: [doi:10.2307/3559003](https://doi.org/10.2307/3559003).

Lott, John R. and Whitley, John E, Abortion and Crime: Unwanted Children and Out-of-Wedlock Births (April 30, 2001). Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=270126> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.270126>.

PAPACHRISTOS, Andrew V. a David S. KIRK. Changing the Street Dynamic: Evaluating Chicago's Group Violence Reduction Strategy. *Wiley Online Library* [online]. 2015, 28 August 2015, 14(3), [cit. 2020-11-16]. ISSN 15386473. Dostupné z: [doi:10.1111/1745-9133.12139](https://doi.org/10.1111/1745-9133.12139).

PAPACHRISTOS, Andrew V., Christopher WILDEMAN a Elizabeth ROBERTO. Tragic, but not random: The social contagion of nonfatal gunshot injuries. *Social Science and Medicine* [online]. Jan 1 2015, (125), 139-150 [cit. 2021-5-3]. Dostupné z: <https://www.scholars.northwestern.edu/en/publications/tragic-but-not-random-the-social-contagion-of-nonfatal-gunshot-in>.

REUTER, Peter, Robert J. MACCOUN a Patrick MURPHY. *Money from Crime: A Study of the Economics of Drug Dealing in Washington, D.C.* The RAND Corporation, 1990, 194 s. ISBN 0-8330-1069-7.

WEBSTER, Daniel W., Jennifer Mendel WHITEHILL, Jon S. VERNICK a Elizabeth M. PARKER. Evaluation of Baltimore's Safe Streets Program: Effects on Attitudes, Participants' Experiences, and Gun Violence [online]. January 11, 2012 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <http://cureviolence.org/wp->

content/uploads/2017/09/Safe-Streets-full-evaluation.pdf. John Hopkins Bloomberg School of Public Health.

Internetové zdroje

About. AmericanViolence.org [online]. [cit. 2021-5-1]. Dostupné z: [https://www.americanviolence.org/about?](https://www.americanviolence.org/about?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2019-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=custom)

[compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2019-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=custom](https://www.americanviolence.org/about?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2019-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=custom).

AHMED, Nadia. The Deteriorating Impact of the Project Safe Neighborhoods Program in Chicago. Chicago Policy Review [online]. Thursday, March 8th, 2018 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://chicagopolicyreview.org/2018/03/08/the-deteriorating-impact-of-the-project-safe-neighborhoods-program-in-chicago/>.

AmericanViolence.org [online]. [cit. 2021-5-2]. Dostupné z: [https://www.americanviolence.org/chart?](https://www.americanviolence.org/chart?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2020-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds=2404000&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=from1990)

[compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2020-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds=2404000&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=from1990](https://www.americanviolence.org/chart?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval=2014-01-01T00%3A00%3A00.000%2F2020-12-01T00%3A00%3A00.000&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds=2404000&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=from1990).

Baltimore Homicides [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://homicides.news.baltimoresun.com/?range=all>.

BERGMAN, Greg a Julian ADLER. How New York City reduced crime and incarceration. City&State New York [online]. MARCH 7, 2018 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.cityandstateny.com/articles/opinion/commentary/how-new-york-city-reduced-crime-and-incarceration.html>.

Biographical Sketch of Mayor Kurt L. Schmoke [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://msa.maryland.gov/megafile/msa/speccol/sc3500/sc3520/011600/011606/html/schmoke.html>.

BOLE, Nicole a Ben FRACTENBERG. Bloomberg Defends Stop And Frisk, Unloads On Inspector General Bill, And Calls NYCLU 'Extremists'. In: HUFFPOST [online]. 04/30/2013 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.huffpost.com/entry/bloomberg-stop-and-frisk_n_3186641?guccounter=1.

BRAGA, Anthony A., David M. KENNEDY, Anne M. PIEHL a Elin J. WARING. Reducing Gun Violence: The Boston Gun Project's Operation Ceasefire [online]. [cit. 2021-4-24]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/pdffiles1/nij/188741.pdf>.

BUTTS, Jeffrey A. a Sheyla A. DELGADO. REPAIRING TRUST: Young Men in Neighborhoods with Cure Violence Programs Report Growing Confidence in Police. In: Research and Evaluation Center [online]. John Jay College of Criminal Justice, October 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://johnjayrec.nyc/2017/10/02/repairing2017/>.

COOK, Philip J. ASSESSING URBAN CRIME AND ITS CONTROL: AN OVERVIEW [online]. February 2008, [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.nber.org/papers/w13781.pdf>.

Court: Taxing Illegal Drugs Is Unconstitutional [online]. [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20120131141658/http://www.newschannel5.com/story/7044396/court-taxing-illegal-drugs-is-unconstitutional>.

Cure Violence (Chicago, Illinois). Youth.gov [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://youth.gov/content/cure-violence-chicago-illinois>.

Data and Methods. AmericanViolence.org [online]. [cit. 2021-5-1]. Dostupné z: <https://www.americanviolence.org/cities?compChartType=differenceChart&compare=none&crimeType=1&customCompareInterval&customTimespanInterval&metric=total&precision=yearly&selectedCensusTractsIds&selectedCitiesIds&sortColumn=name&sortPage=0&sortReversed=false×pan=last5Years>.

DAVEY, Monica. Rahm Emanuel Proposes More Police and Mentors to Stop Chicago's Cascading Violence. The New York Times [online]. Sept. 22, 2016 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2016/09/23/us/chicago-rahm-emanuel-guns.html>.

DELGADO, Sheyla A., Laila ALSABAHI, Kevin WOLFF, Nicole ALEXANDER, Patricia COBAR a Jeffrey A. BUTTS. THE EFFECTS OF CURE VIOLENCE IN THE SOUTH BRONX AND EAST NEW YORK, BROOKLYN: Denormalizing Violence: A Series of Reports From the John Jay College Evaluation of Cure Violence Programs in New York City. In: RESEARCH AND EVALUATION CENTER [online]. JOHN JAY COLLEGE OF CRIMINAL JUSTICE, OCTOBER 2, 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://johnjayrec.nyc/wp-content/uploads/2017/10/CVinSoBronxEastNY.pdf>.

DOMONOSKE, Camila a David SCHAPER. Chicago Mayor Rahm Emanuel Not Seeking Re-Election [online]. September 4, 2018 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.npr.org/2018/09/04/644553271/chicago-mayor-rahm-emanuel-not-seeking-reelection>.

DUMKE, Mick. The Daley Legacy, Inescapable: Crime. New York Times [online]. Sept. 12, 2010 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2010/09/12/us/12cncweblegacy.html>.

DURKIN, Erin. De Blasio confirms he'll cut \$1B from NYPD budget. In: Politico [online]. 06/29/2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.politico.com/states/new-york/albany/story/2020/06/29/de-blasio-confirms-hell-cut-1b-from-nypd-budget-1295930>.

Ex-Mayor Rudy Giuliani, City GOP Unveil Plan to Revive NYC, Includes Hiring 9K Cops. In: NBC New York [online]. September 16, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nbcnewyork.com/news/local/former-mayor-rudy-giuliani-city-gop-officials-to-unveil-plan-to-revive-nyc/2620339/>.

FARLEY, Robert. Giuliani's Misleading Attack on de Blasio and Crime. In: FactCheck.org [online]. July 2, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.factcheck.org/2020/07/giulianis-misleading-attack-on-de-blasio-and-crime/>.

Focused Deterrence in Depth [online]. [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.rand.org/pubs/tools/TL261/better-policing-toolkit/all-strategies/focused-deterrence/in-depth.html>.

FONTAINE, Jocelyn, Jesse JANNETTA, Andrew PAPACHRISTOS, David LEITSON a Anamika DWIVENDI. Put the Guns Down: Outcomes and Impacts of the Chicago Violence Reduction Strategy [online]. 2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.urban.org/sites/default/files/publication/92321/2017.07.31_vrs_full_report_finalized_0.pdf. Evaluate. Urban Institute.

FORD, Matt. What Caused the Great Crime Decline in the U.S.? The Atlantic [online]. APRIL 15, 2016 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2016/04/what-caused-the-crime-decline/477408/>.

HENNING SANTIAGO, Amanda Luz. How Rudolph Giuliani became New York City's mayor. In: City&State New York [online]. OCTOBER 14, 2019 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.cityandstateny.com/articles/politics/new-york-city/how-rudolph-giuliani-became-new-york-citys-mayor.html>.

HENRY, Vincent E. COMPSTAT MANAGEMENT IN THE NYPD: REDUCING CRIME AND IMPROVING QUALITY OF LIFE IN NEW YORK CITY [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.unafei.or.jp/publications/pdf/RS_No68/No68_11VE_Henry1.pdf.

CHAKRABORTY, Barnini. Rahm Emanuel under increasing fire for linking Chicago violence and morals in minority neighborhoods. Fox News [online]. August 18, 2018 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.foxnews.com/us/rahm-emanuel-under-increasing-fire-for-linking-chicago-violence-and-morals-in-minority-neighborhoods>.

CHAVIS, Lakeidra. Chicago's Gun Violence Plan Looks Good on Paper, Prevention Leaders Say. Can the City Pull It Off? The Trace [online]. October 16, 2020 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.thetrace.org/2020/10/chicago-mayor-lightfoot-plan-reduce-shootings-police-funding/>.

JAYACHANDRAN, Thejasa. Community Policing: A Success Story? [online]. August 10, 2016 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: https://pioneerinstitute.org/better_government/community-policing-success-story/.

JONES, David R. PAYING TRIBUTE TO THE CITY'S 106TH MAYOR. In: Community Service Society [online]. October 22nd, 2015 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.cssny.org/news/entry/paying-tribute-to-the-citys-106th-mayor>.

KELLING, George L. a James Q. WILSON. Broken Windows: The police and neighborhood safety. The Atlantic [online]. March 1982 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/1982/03/broken-windows/304465/>.

KELLING, George L. a William H. SOUSA JR. Do Police Matter? An Analysis of the Impact of New York City's Police Reforms [online]. 2001 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://media4.manhattan-institute.org/pdf/cr_22.pdf. Civic Report. CENTER FOR CIVIC INNOVATION AT THE MANHATTAN INSTITUTE.

KIELY, Eugene. Is Stop-and-Frisk Unconstitutional? In: FactCheck.org [online]. September 29, 2016 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.factcheck.org/2016/09/is-stop-and-frisk-unconstitutional/>.

MANGUAL, Rafael A. By Fostering Crime, de Blasio Has Deepened the 'Two New Yorks' Divide. In: Manhattan Institute [online]. September 10, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.manhattan-institute.org/by-fostering-crime-de-blasio-has-deepened-the-two-new-yorks-divide>.

MANGUAL, Rafael A. Redefining Success in Chicago. City Journal [online]. May 10, 2019 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.city-journal.org/rahm-emanuel-chicago-crime>.

McKee, Adam J.. "Broken windows theory". Encyclopedia Britannica, 14 Dec. 2018, <https://www.britannica.com/topic/broken-windows-theory>. Accessed 1 April 2021.

MITCHELL, Alison. Giuliani Zeroing In on Crime Issue; New Commercials Are Focusing on Fears of New Yorkers. In: The New York Times [online]. Sept. 20, 1993 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/1993/09/20/nyregion/giuliani-zeroing-crime-issue-new-commercials-are-focusing-fears-new-yorkers.html?searchResultPosition=312>.

Moving To Opportunity. National Bureau of Economic Research [online]. [cit. 2021-04-01].
Dostupné z: <https://www.nber.org/programs-projects/projects-and-centers/moving-opportunity?page=1&perPage=50>.

O'BRIEN, John. 39 GANGSTER DISCIPLES INDICTED. Chicago Tribune [online]. August 31, 1995 [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://www.chicagotribune.com/news/ct-xpm-1995-08-31-9509010218-story.html>.

PAZMINO, Gloria. De Blasio Announces \$10 Million Expansion of 'Cure Violence' Program. In: Spectrum News NY1 [online]. JUN. 10, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.ny1.com/nyc/all-boroughs/news/2020/06/10/mayor-update-nypd-policing-and-school-safety>.

Police Department City of New York: CompStat [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www1.nyc.gov/assets/nypd/downloads/pdf/crime_statistics/cs-en-us-city.pdf.

Practice Profile: Hot Spots Policing [online]. September 09, 2013 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://crimesolutions.ojp.gov/practicedetails?id=8&ID=8>.

Rudy Giuliani accuses Bill de Blasio of 'destroying' his city. In: Fox 5 New York [online]. September 18, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.fox5ny.com/news/rudy-giuliani-accuses-bill-de-blasio-of-destroying-his-city>.

Safe Streets. John Hopkins Bloomberg School of Public Health [online]. [cit. 2021-01-29].
Dostupné z: https://www.jhsph.edu/research/centers-and-institutes/center-for-prevention-of-youth-violence/field_reports/Safe_Streets.html.

Shootings Fell Sharply in Neighborhoods Operating NYC-Funded "Cure Violence" Programs, New Study Shows. In: Mayor's Office of Criminal Justice [online]. October 2, 2017 [cit. 2021-04-01].
Dostupné z: <https://criminaljustice.cityofnewyork.us/press-release/shootings-fell-sharply-in-neighborhoods-operating-nyc-funded-cure-violence-programs-new-study-shows/>.

SCHNEIDERMAN, Eric T. A REPORT ON ARRESTS ARISING FROM THE NEWYORK CITY POLICE DEPARTMENT'S STOP-AND-FRISK PRACTICES [online]. In: . [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://ag.ny.gov/pdfs/OAG_REPORT_ON_SQF_PRACTICES_NOV_2013.pdf.

SCHWARTZMAN, Paul a John WAGNER. As Baltimore mayor, critics say, O'Malley's police tactics sowed distrust. In: The Washington Post [online]. April 25, 2015 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/local/dc-politics/as-mayor-of-baltimore-omalley-s-policing-strategy-sowed-mistrust/2015/04/25/af81178a-ea9d-11e4-9767-6276fc9b0ada_story.html.

SILVERMAN, Eli B. Crime in New York: A Success Story [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://ropercenter.cornell.edu/sites/default/files/2018-07/84003.pdf>.

SKOGAN, Wesley G., Susan M. HARTNETT, Natalie BUMP a Jill DUBOIS. Evaluation of CeaseFire-Chicago [online]. 2008 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/pdffiles1/nij/grants/227181.pdf>. Evaluate.

Soda Ban, Stop-and-Frisk, and a Third Term: Mike Bloomberg's Record as NYC Mayor [online]. In: . FEB. 06, 2020 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nyl.com/nyc/all-boroughs/politics/2020/02/06/michael-bloomberg-presidential-campaign-michael-bloomberg-record-nyc>.

STOP-AND-FRISK DATA [online]. In: . [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nyclu.org/en/stop-and-frisk-data>.

STREICHER, Maxine. Sheila Dixon to run for mayor, says crime dropped when she was mayor before [online]. In: . Tuesday, December 17th 2019 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://foxbaltimore.com/news/city-in-crisis/sheila-dixon-to-run-for-mayor-says-crime-dropped-when-she-was-mayor-before>.

TAYLOR, Maggie. Former Baltimore Mayor Kurt Schmoke: Ahead of his Time [online]. In: . FEBRUARY 19, 2014 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://drugpolicy.org/blog/former-baltimore-mayor-kurt-schmoke-ahead-his-time>.

Tennessee's Crack Tax Brings in \$2 Million from Compliant Criminals [online]. October 31, 2009 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.voanews.com/archive/tennessees-crack-tax-brings-2-million-compliant-criminals>.

The 'Cure' to Ending Violence in Baltimore. Aspen Institute [online]. DECEMBER 3, 2015 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://www.aspeninstitute.org/impact/cure-ending-violence-baltimore-2/>.

The Difference Between Federal Crimes and State Crimes [online]. [cit. 2021-4-24]. Dostupné z: <https://tarltonpolk.com/federal-vs-state/>.

Understanding Baltimore's Violent Spaces: Conclusions [online]. Fall 2015, , 1,8 [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: https://ocw.mit.edu/courses/urban-studies-and-planning/11-488-urban-development-in-conflict-cities-planning-challenges-and-policy-innovations-fall-2015/assignments/MIT11_488F15_Understand.pdf.

Understanding Community Policing: A Framework for Action [online]. August 1994 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/pdffiles/commp.pdf>.

U.S. DEPARTMENT OF LABOR: Job Corps [online]. [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.dol.gov/general/topic/training/jobcorps>.

VALASIK, Matthew. Broken Windows Theory. Academia [online]. [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: https://www.academia.edu/35740827/Broken_Windows_Theory.

VEDANTAM, Shankar, Chris BENDEREV, Tara BOYLE, Renee KLAHR, Maggie PENMAN a Jennifer SCHMIDT. How A Theory Of Crime And Policing Was Born, And Went Terribly Wrong. In: Npr [online]. November 1, 2016 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.npr.org/2016/11/01/500104506/broken-windows-policing-and-the-origins-of-stop-and-frisk-and-how-it-went-wrong?t=1606066263633&t=1606391371442&t=1617291130866>.

VESELÁ, Michaela. Community Policing [online]. [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/community-policing.aspx>.

WESTON, Seth. State Vs. Federal Criminal Charges: Why You Should Know The Difference [online]. Mar 15, 2020 [cit. 2021-4-24]. Dostupné z: <https://scwestonlaw.com/difference-state-federal-criminal-charges/>.

What Reduced Crime in New York City [online]. January 2013 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.nber.org/digest/jan03/what-reduced-crime-new-york-city>.

WHO WE ARE: CURE VIOLENCE HISTORY [online]. [cit. 2020-11-16]. Dostupné z: <https://cvg.org/who-we-are/>.